ลิขิต ดลชัย

การใช้งานในโหมด WYSIWYG ตอน 2

เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในโลตัส 1-2-3 รีลีส 2.3 ด้วยการใช้งานในโหมด WYSIWYG

มุมสเปรดชีตในฉบับที่แล้ว ได้กล่าวถึงการใช้งานในโหมด WYSIWYG ไปตอนหนึ่งแล้ว โดยเป็นการแนะนำลักษณะทั่ว ๆ ไปว่าเป็นโปรแกรมประเภทต่อพ่วง (Add-In) ที่มาช่วยงานด้านการพิมพ์เวอร์กชีตและรูปกราฟิก โปรแกรมต่อพ่วง WYSIWYG.ADN นี้ที่จริงคือโปรแกรมต่อพ่วงชื่อ IMPRESS เดิมนั่นเอง บริษัทโลตัสดีเวลลอปเม้นท์ รับซอฟต์แวร์นี้เข้ามารวมใน 1-2-3 รีลีส 2.3 เพื่อให้ใช้งานแทนโปรแกรม ALLWAYS.ADN ที่มาพร้อมกับ 1-2-3 รีลีส 2.3 โดยในรีลิสใหม่โปรแกรม WYSIWYG จะรับไฟล์ฟอร์แมตของโปรแกรม ALLWAYS เข้ามาได้ด้วย

ในฉบับนี้จะกล่าวถึงวิธีการใช้งานและชุดคำสั่งของการเรียกใช้ขณะอยู่ในโหมด WYSIWYG หากผู้อ่านที่เคยใช้โปรแกรม ALLWAYS.ADN มาแล้ว จะพบว่าชุดคำสั่งของ WYSIWYG การเพิ่มขยายคำสั่งมากกว่าชุดคำสั่ง ALLWAYS.ADN โดยเฉพาะในเรื่องของรูปกราฟิกการจัดเอกสารและการสั่งพิมพ์

การผสมรูปกราฟิกกับข้อมูล 1-2-3

เราสามารถนำรูปกราฟิกเข้ามาผสมกับข้อมูลในโลตัส 1-2-3 ได้ทันที หากเราใช้งานอยู่ในโหมด WYSIWYG ซึ่งในรูปที่ 1 เป็นตัวอย่างการเรียกไฟล์เวอร์กชีต DEMO.WK1 ที่ให้มาพร้อมกับโปรแกรม IMPRESS เวอร์ชัน 2L โดยในที่นี้จะเรียกเข้ามาในโหมด WYSIWYG วิธีการเรียกเวอร์กชีตนี้จะเหมือนการเรียกไฟล์ปกติด้วยคำสั่ง /File Retrieve ซึ่งโปรแกรม WYSIWYG จะเรียกไฟล์ฟอร์แมต DEMO.FMT เข้ามาด้วย ข้อมูลเวอร์กชีตในรูปที่ 1 จะประกอบด้วยตัวอักษรที่มีหลายฟอนต์หลายขนาดที่สามารถทำเป็นตัวหนา ตัวทอดเงา ทำกล่องสี่เหลี่ยมสามมิติและการนำรูปกราฟข้างนอกในรูปของไฟล์นามสกุล .CGM ชื่อ GLOBE.CGM ที่เป็นแผนที่โลกเข้ามารวมด้วย รูปที่ 2 เป็นข้อมูลเวอร์กชีตในส่วนที่ต่อจากรูปที่ 1 ประกอบด้วย ข้อความในเอกสารที่จัดแบบเวิร์ดโปรเซสเซอร์เน้นตัวหนาตัวเอียง และขีดเส้นใต้ได้ ส่วนรูปกราฟิกทางขวาเป็นกราฟเส้นตรงที่อยู่ในโลตัส 1-2-3 ขณะนั้น ซึ่งรูปกราฟนี้

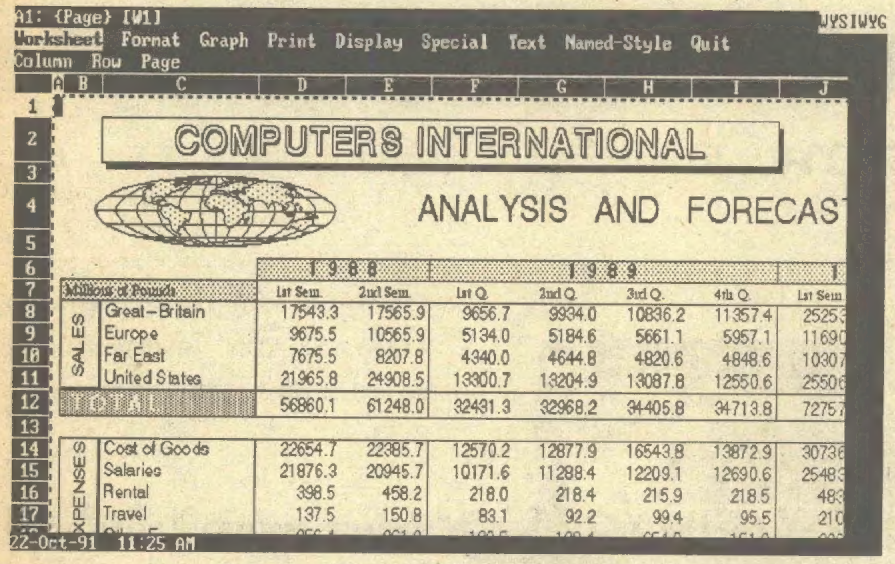

รูปที่ 1 ตัวอย่างไฟล์ DEMO. WK1 ของโปรแกรม IMPRESS เวอร์ชัน 2L

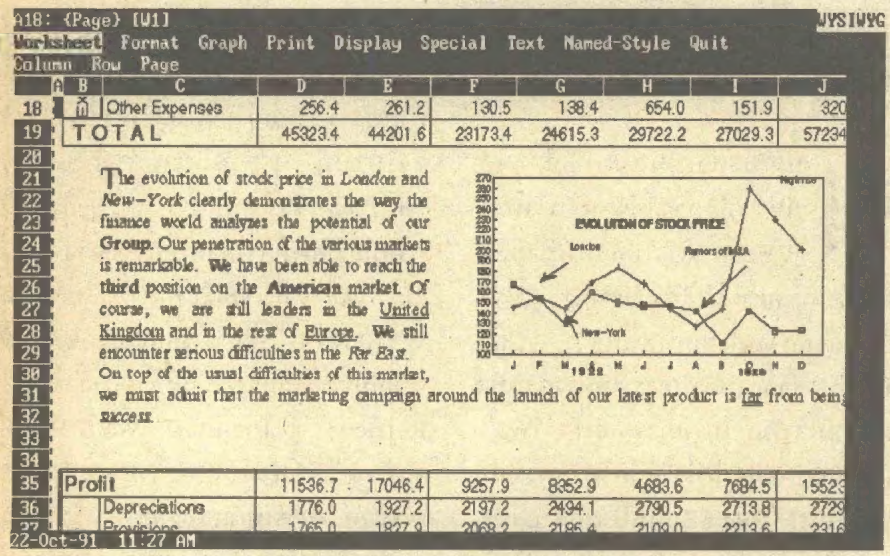

รูปที่ 2 ตัวอย่างไฟล์ DEMO. WK1 ส่วนที่ต่อจากรูปที่ 1

มีการเพิ่มเติมข้อความตัวอักษรที่อธิบายเส้นกราฟพร้อมกับมีลูกศรชี้กำกับไว้ด้วย

ในไฟล์ตัวอย่าง DEMO.WK1 นี้ได้กำหนดรูปแบบการพิมพ์ที่ระบุด้วยเส้นปะบวกและการกั้นหน้าเรียบร้อยแล้ว เมื่อใช้คำสั่งพิมพ์ (PRINT) ในโหมด WYSIWYG เราจะได้ผลลัพธ์งานพิมพ์ดังรูปที่ 3 แต่ขนาดของเวอร์กชีตที่นำออกมาพิมพ์จะมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษพิมพ์ การใช้งานของโหมด WYSIWYG สามารถสั่งลดขนาดเวอร์กชีตเพื่อให้สามารถนำออกพิมพ์ได้ภายในหนึ่งหน้ากระดาษพิมพ์

การเริ่มใช้งานโหมด WYSIWYG

โปรแกรม WYSIWYG จะใช้งานได้ดีกว่าโปรแกรม ALLWAYS เพราะเราสามารถป้อนและแก้ไขข้อมูลในเซลต่าง ๆ ได้ทันที ต่างกับโปรแกรม ALLWAYS ที่เราต้องออกจากALLWAYS เสียก่อนจึงทำการแก้ไขได้ จากนั้นจึงกดปุ่มฉับไวเข้าไปใหม่ เมื่ออยู่ในโหมด WYSIWYG เราสามารถเรียกใช้ชุดคำสั่งของ 1-2-3 ด้วยการกดปุ่ม / เหมือนการใช้งานตามปกติ แต่เวลาเรียกใช้ชุดคำสั่งของ WYSIWYG เราจะต้องกดปุ่ม colon (:) ก็จะได้ชุดคำสั่งปรากฏบนบรรทัดที่สองของจอภาพดังรูปที่ 1 หรือ 2

COMPUTERS INTERNATIONAL

ANALYSIS AND FORECASTS

Millions of Pounds		1988 1st Sem.	1988 2nd Sem.	1989 1st Q.	1989 2nd Q.	1989 3rd Q.	1989 4th Q.	1990 1st Sem.	1990 2nd Sem.	1991 Year
SALES	Great-Britain	17543.3	17565.9	9656.7	9934.0	10836.2	11357.4	25253.3	26209.8	53194.9
	Europe	9675.5	10565.9	5134.0	5184.6	5661.1	5957.1	11690.4	12177.1	25385.2
	Far East	7675.5	8207.8	4340.0	4644.8	4820.6	4846.6	10307.3	11731.3	22875.8
	United States	21965.8	24908.5	13300.7	13204.9	13087.8	12550.6	25506.6	24794.5	47992.9
TOTAL		56860.1	61248.0	32431.3	32968.2	34405.8	34713.8	72757.7	74912.6	149448.8
EXPENSES	Cost of Goods	22654.7	22385.7	12570.2	12877.9	16543.8	13872.9	30736.9	31920.1	65690.6
	Salaries	21876.3	20945.7	10171.6	11288.4	12209.1	12690.6	25483.6	29247.5	57554.3
	Rental	398.5	456.2	218.0	218.4	215.9	218.5	483.3	466.7	891.4
	Travel	137.5	150.8	83.1	92.2	99.4	95.5	210.0	236.1	490.4
	Other Expenses	256.4	261.2	130.5	136.4	654.0	151.9	320.7	348.2	751.0
TOTAL		45323.4	44201.6	23173.4	24615.3	29722.2	27029.3	57234.4	62218.7	125377.8

The evolution of stock price in *London* and *New-York* clearly demonstrates the way the finance world analyzes the potential of our Group. Our penetration of the various markets is remarkable. We have been able to reach the third position on the American market. Of course, we are still leaders in the United Kingdom and in the rest of Europe. We still encounter serious difficulties in the *Far East*. On top of the usual difficulties of this market, we must admit that the marketing campaign around the launch of our latest product is far from being a *success*.

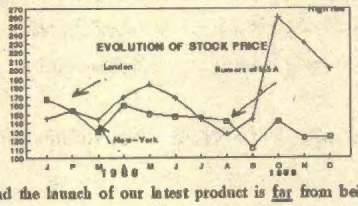

Profit		11536.7	17046.4	9257.9	8352.9	4683.6	7684.5	15523.3	12694.0	24071.1
	Depreciations	1776.0	1927.2	2197.2	2494.1	2790.5	2713.8	2729.2	3043.9	3398.0
	Provisions	1765.0	1827.9	2068.2	2185.4	2109.0	2213.6	2316.2	2426.6	2946.1
Pre-Tax Profit		7995.7	13291.3	4992.5	3673.4	-215.9	2757.0	10477.9	7223.5	18326.9
	Income Tax	3278.2	5449.4	2046.9	1506.1	-88.5	1130.4	4296.0	2961.6	7514.0
Net Profit		4717.5	7841.8	2945.6	2167.3	-127.4	1626.6	6182.0	4261.9	10812.9

Document printed with PC PUBLISHING IMPRESS

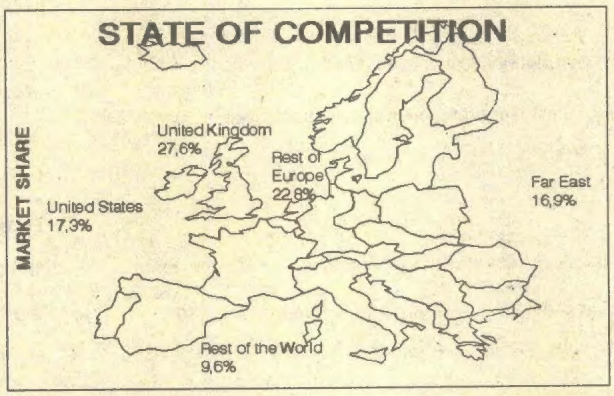

รูปที่ 3 ผลงานพิมพ์เวอร์กชีตจากคำสั่งพิมพ์ในโหมด WYSIWYG

รูปที่ 4 เป็นรายการเมนูหลักของโปรแกรม WYSIWYG ที่ได้อธิบายการใช้งานของคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งวิธีการเรียกใช้จะเหมือนกับที่ใช้ใน 1-2-3 ทุกประการ โดยเลื่อนแถบสว่างไปตามรายการที่ต้องการ แล้วกดปุ่ม Enter หรือกดตัวอักษรตัวแรกของรายการนั้น รายละเอียดของชุดคำสั่งต่าง ๆ จะได้อธิบายต่อไป

ชุดคำสั่ง WORKSHEET

ชุดคำสั่ง WORKSHEET จะมีรายละเอียดรายการย่อยต่าง ๆ ตามรูปที่ 5

คำสั่ง : WORKSHEET COLUMN จะใช้ในการกำหนดความกว้างของคอลัมน์ที่มีขนาดจาก 1 ถึง 240 ตัวอักษร ซึ่งเราสามารถปรับได้ครั้งละ

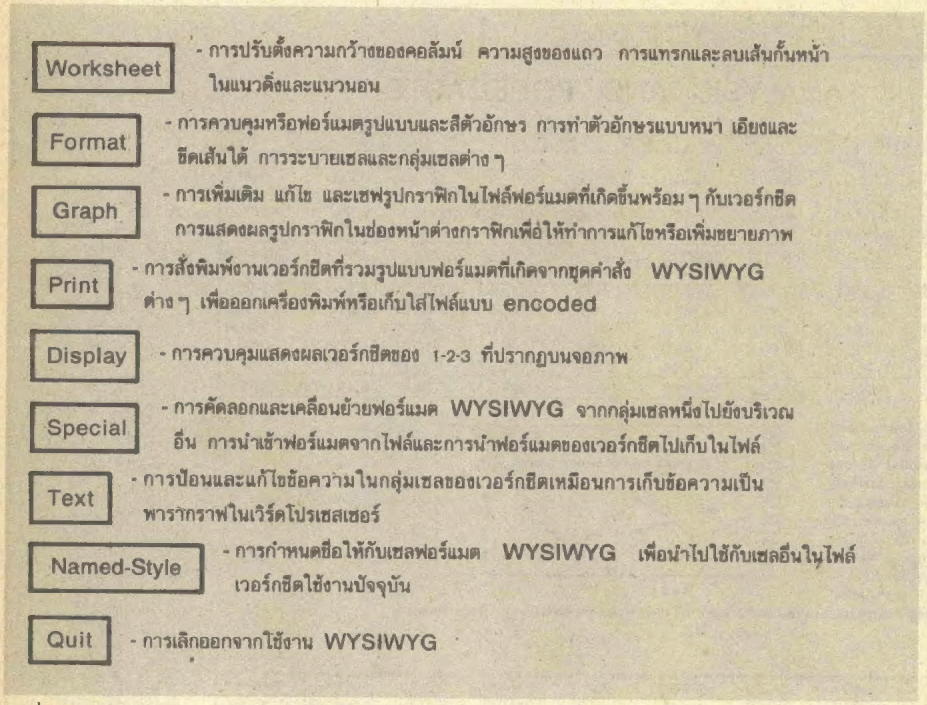

รูปที่ 4 รายการเมนูหลักของโปรแกรม WYSIWYG

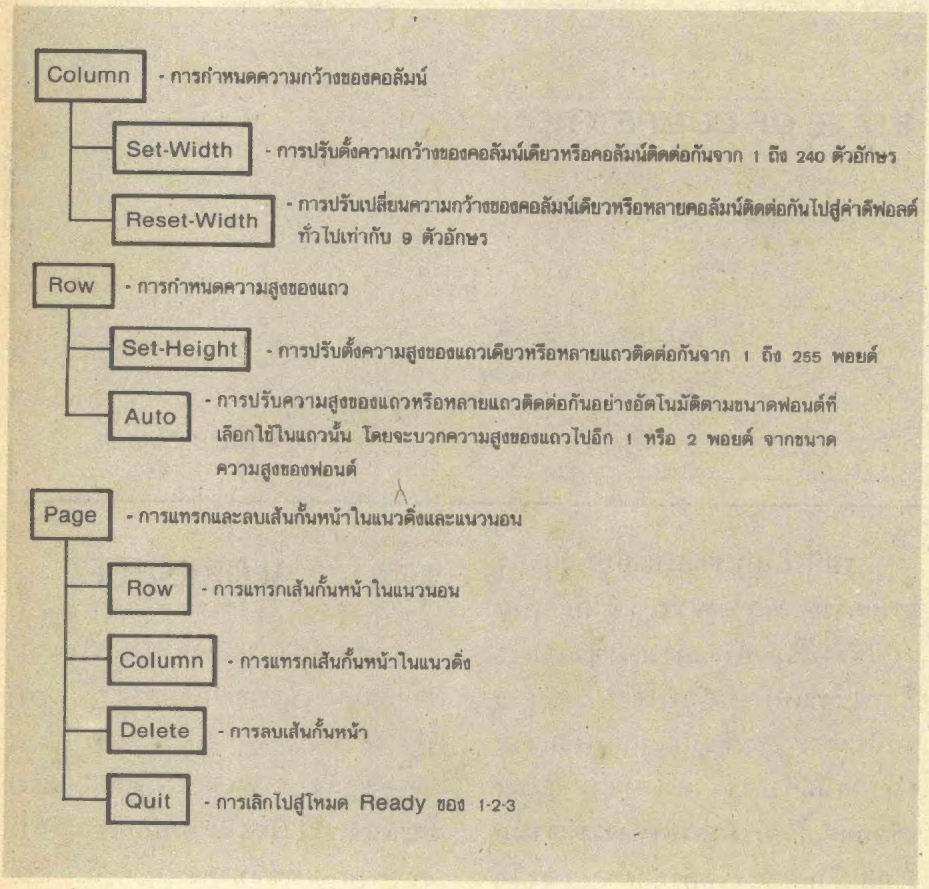

รูปที่ 5 รายการเมนูของคำสั่ง Worksheet

หลาย ๆ คอลัมน์ติดกันพร้อมกันในคราวเดียวกัน

คำสั่ง : WORKSHEET ROW จะใช้ในการกำหนดความสูงของแถว ซึ่งจะกำหนดเป็นขนาดพอยต์จาก 1 ถึง 255 พอยต์ เนื่องจากเราสามารถเลือกขนาดของฟอนต์ได้อย่างอิสระ ดังนั้นการเลือกขนาดความสูงของแถวควรเลือกแบบ Auto เพราะขนาดแถวจะปรับให้สูงกว่าขนาดของฟอนต์ที่เลือกใช้ยาว 1 ถึง 2 พอยต์อย่างอัตโนมัติ การเลือกใช้การตั้งความสูงเองด้วย Set-Height เราอาจได้ตัวอักษรไม่ครบเต็มตัว ถ้าขนาดฟอนต์สูงกว่าขนาดของแถว

คำสั่ง : WORKSHEET PAGE จะใช้ในการแทรกและลบเส้นกั้นหน้าทั้งในแนวดิ่งและแนวนอน ซึ่งเส้นกั้นหน้านี้จะแสดงด้วยเส้นปะ ในกรณีที่มีการกำหนดขนาดกระดาษพิมพ์ไว้แล้ว หากเรากำหนดกลุ่มเซลเพื่อนำออกมาพิมพ์กว้างหรือโตกว่าขนาดกระดาษ ระบบจะสร้างเส้นปะกั้นหน้าตามขนาดกระดาษให้เองเพื่อบอกหรือเตือนให้เห็นว่าขนาดนำออกพิมพ์จะใหญ่กว่าขนาดกระดาษ เราอาจต้องปรับเปลี่ยนตัวอักษรลดขนาดหรือลดความกว้างของคอลัมน์ เป็นต้น

ชุดคำสั่ง FORMAT

รายละเอียดของชุดคำสั่ง FORMAT ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6 ซึ่งชุดคำสั่งนี้จะใช้เพื่อจัดรูปแบบของตัวอักษร แอตทริบิวต์ตัวอักษรแบบตัวหนา ตัวเอียง ขีดเส้นใต้ สีของเส้นและการแรเงาของเซลที่ใช้ในเวอร์กชีต

คำสั่ง : FORMAT FONT เป็นชุดคำสั่งของการเลือกกำหนดฟอนต์

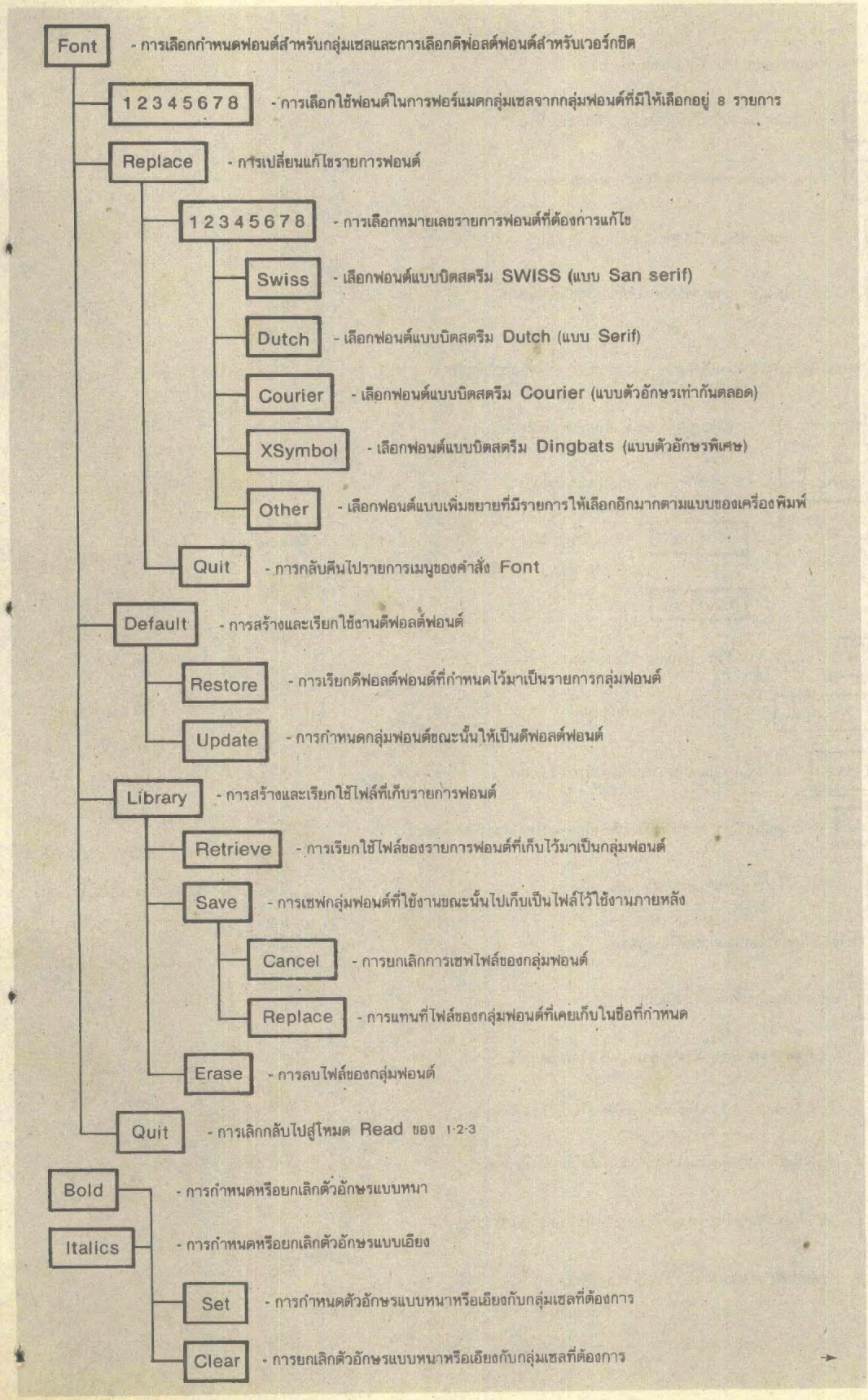

รูปที่ 6 รายการเมนูของคำสั่ง Format

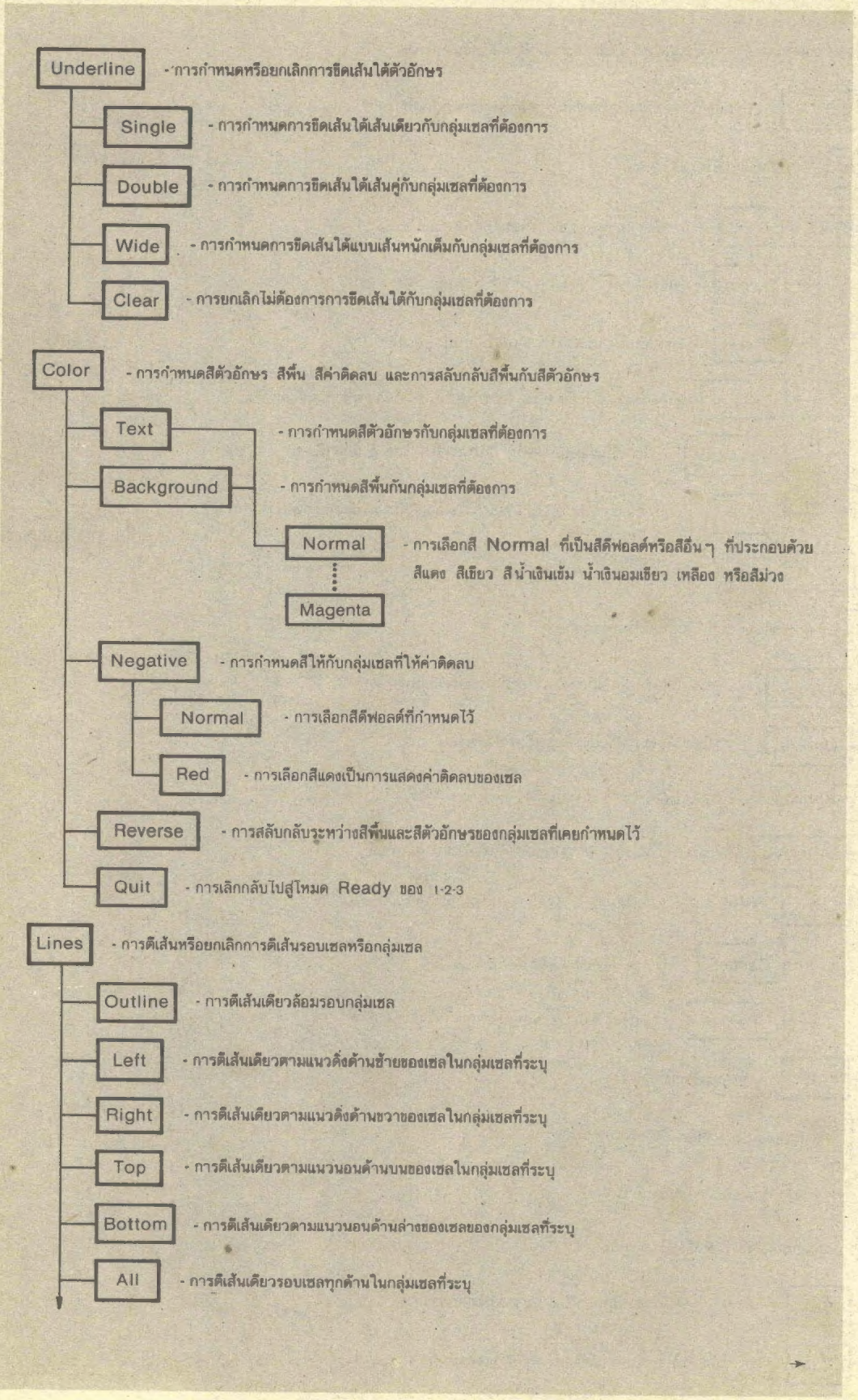
Underline - การกำหนดหรือยกเลิกการขีดเส้นใต้ตัวอักษร
Single - การกำหนดการขีดเส้นใต้เส้นเดียวกับกลุ่มเซลที่ต้องการ
Double - การกำหนดการขีดเส้นใต้เส้นคู่กับกลุ่มเซลที่ต้องการ
Wide - การกำหนดการขีดเส้นใต้แบบเส้นหนักเต็มกับกลุ่มเซลที่ต้องการ
Clear - การยกเลิกไม่ต้องการการขีดเส้นใต้กับกลุ่มเซลที่ต้องการ
Color - การกำหนดสีตัวอักษร สีพื้น สีค่าติดลบ และการสลับกลับสีพื้นกับสีตัวอักษร
Text - การกำหนดสีตัวอักษรกับกลุ่มเซลที่ต้องการ
Background - การกำหนดสีพื้นกันกลุ่มเซลที่ต้องการ
Normal - การเลือกสี Normal ที่เป็นสีดีฟอลต์หรือสีอื่นๆ ที่ประกอบด้วย สีแดง สีเขียว สีน้ำเงินเข้ม น้ำเงินอมเขียว เหลือง หรือสีม่วง
Magenta
Negative - การกำหนดสีให้กับกลุ่มเซลที่ให้ค่าติดลบ
Normal - การเลือกสีดีฟอลต์ที่กำหนดไว้
Red - การเลือกสีแดงเป็นการแสดงค่าติดลบของเซล
Reverse - การสลับกลับระหว่างสีพื้นและสีตัวอักษรของกลุ่มเซลที่เคยกำหนดไว้
Quit - การเลิกกลับไปสู่โหมด Ready ของ 1-2-3
Lines - การตีเส้นหรือยกเลิกการตีเส้นรอบเซลหรือกลุ่มเซล
Outline - การตีเส้นเดียวล้อมรอบกลุ่มเซล
Left - การตีเส้นเดียวตามแนวดิ่งด้านซ้ายของเซลในกลุ่มเซลที่ระบุ
Right - การตีเส้นเดียวตามแนวดิ่งด้านขวาของเซลในกลุ่มเซลที่ระบุ
Top - การตีเส้นเดียวตามแนวนอนด้านบนของเซลในกลุ่มเซลที่ระบุ
Bottom - การตีเส้นเดียวตามแนวนอนด้านล่างของเซลของกลุ่มเซลที่ระบุ
All - การตีเส้นเดียวรอบเซลทุกด้านในกลุ่มเซลที่ระบุ

รูปที่ 6 (ต่อ)

รูปที่ 6 (ต่อ)

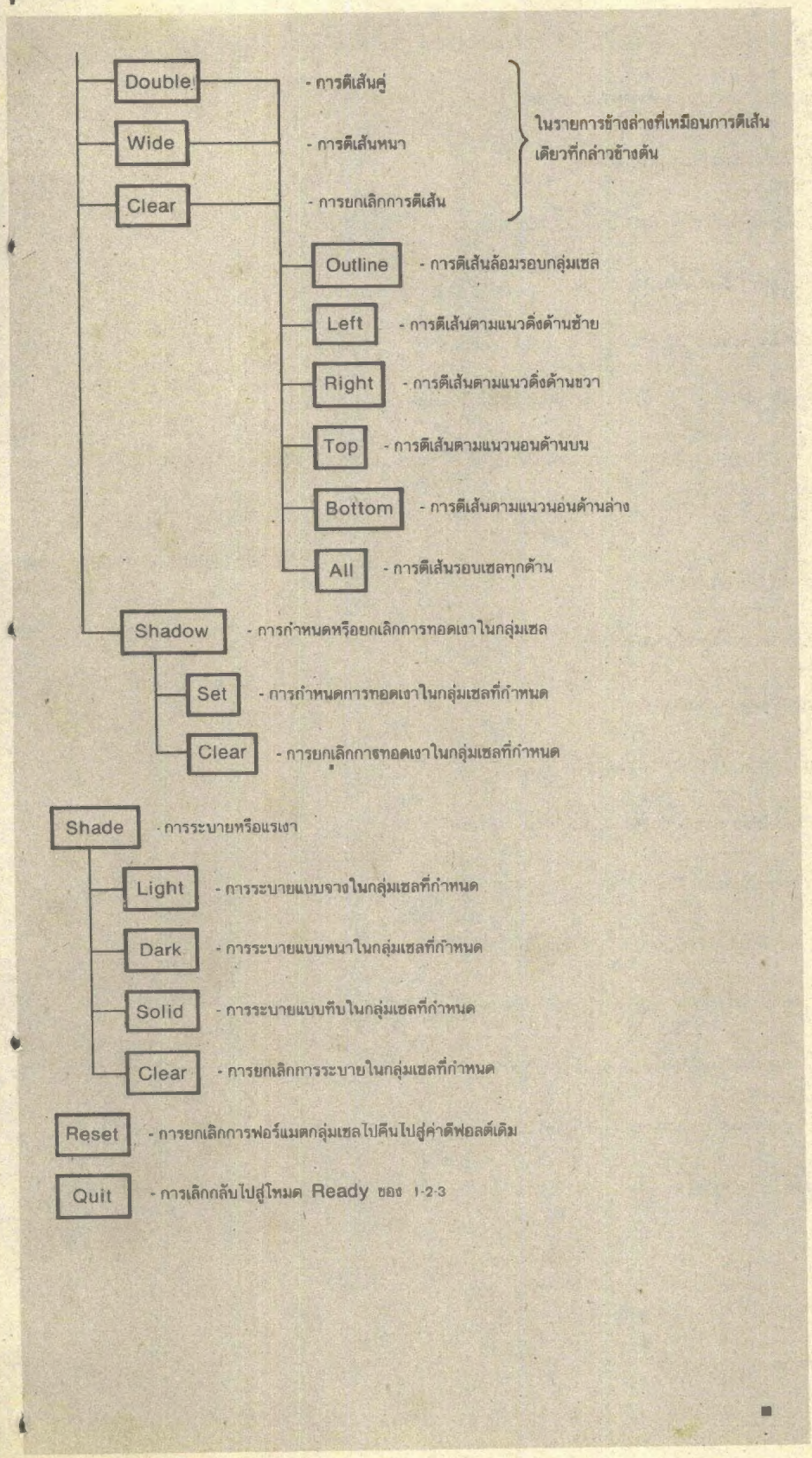

รายการฟอนต์ต่าง ๆ จะมีการกำหนดเป็นกลุ่มฟอนต์ไว้แล้ว 8 รายการ โดยจะมีกลุ่มฟอนต์หนึ่งเป็นกลุ่มดีฟอลต์ (ลักษณะของฟอนต์แบบต่าง ๆ ได้อธิบายไว้ในมุมสเปรดชีตฉบับที่แล้ว) เราสามารถกำหนดกลุ่มฟอนต์ได้หลาย ๆ ชุด ด้วยการเก็บเป็นไฟล์ไลบรารีของฟอนต์ไว้ ซึ่งเราจะเรียกนำมาใช้งานได้ทันที

คำสั่ง : FORMAT BOLD, : FORMAT ITALICS, : FORMAT UNDERLINE จะใช้เพื่อการฟอร์แมตเซลให้มีการทำตัวอักษรเป็นตัวหนา ตัวเอียง และการขีดเส้นใต้ ตามลำดับ

คำสั่ง : FORMAT COLOR จะใช้เพื่อกำหนดสีให้กับข้อความ สีพื้น สีข้อมูลค่าติดลบ ซึ่งเราจะเลือกเป็นสี Normal ที่เป็นสีดีฟอลต์หรือสีแดง เขียว น้ำเงินเข้ม น้ำเงินอมเขียว เหลือง หรือสีม่วง

คำสั่ง : FORMAT LINES,: FORMAT SHADE จะใช้เพื่อกำหนดการตีเส้นรอบเซลหรือกลุ่มเซลและการระบายหรือแรเงากลุ่มเซลต่าง ๆ ส่วนคำสั่ง : FORMAT RESET เป็นการยกเลิกการฟอร์แมตกลุ่มเซลไปใช้ค่าดีฟอลต์

ตัวอย่างของฟอนต์และการจัดแอตทริบิวต์ตลอดจนตีกรอบเซลได้แสดงไว้ในมุมสเปรดชีตฉบับที่แล้ว

ชุดคำสั่ง GRAPH

ชุดคำสั่ง GRAPH จัดเป็นรายการที่มีการเพิ่มขยายสูงขึ้นจากโปรแกรม ALLWAYS มาก ซึ่งจะมีรายการคำสั่งดังรูปที่ 7 รายการคำสั่งหลัก Add จะเป็นการนำรูปกราฟิกเข้าไปรวมในเวอร์กชีตตามปกติ เมื่ออยู่ใน 1-2-3

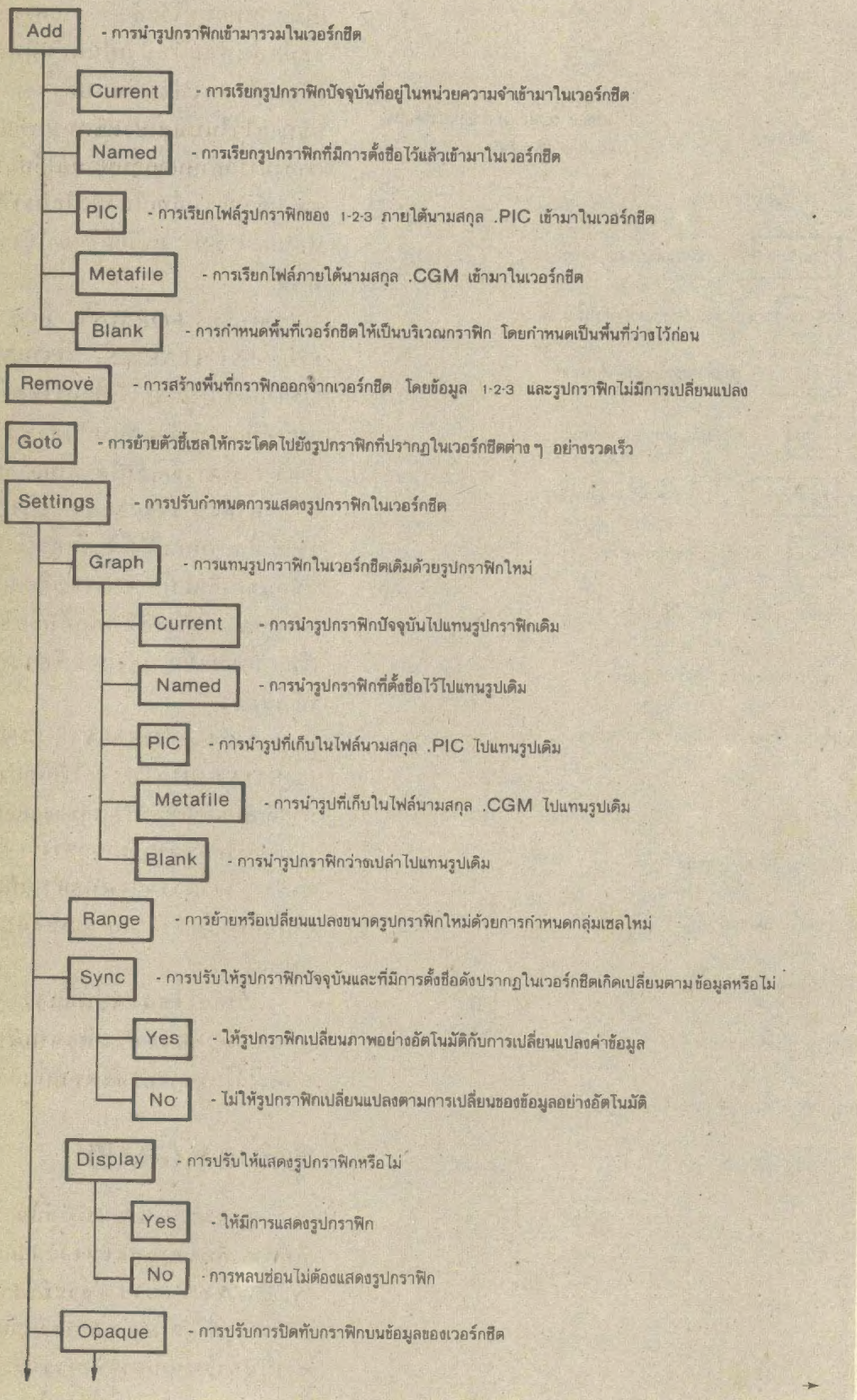

รูปที่ 7 รายการเมนูของคำสั่ง Graph

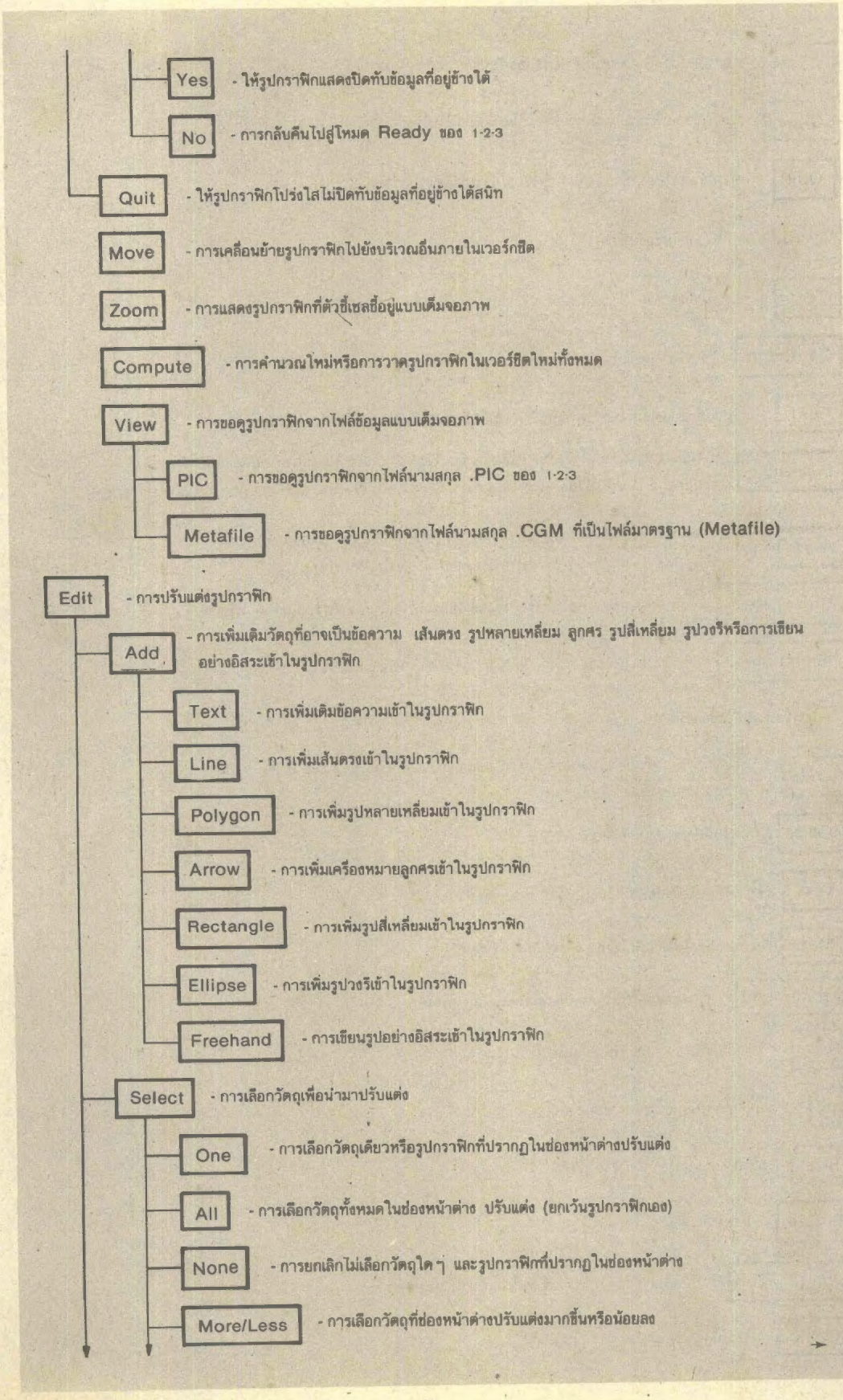
Yes - ให้รูปกราฟิกแสดงปิดทับข้อมูลที่อยู่ข้างใต้
No - การกลับคืนไปสู่โหมด Ready ของ 1-2-3
Quit - ให้รูปกราฟิกโปร่งใสไม่ปิดทับข้อมูลที่อยู่ข้างใต้สนิท
Move - การเคลื่อนย้ายรูปกราฟิกไปยังบริเวณอื่นภายในเวอร์กชีต
Zoom - การแสดงรูปกราฟิกที่ตัวชี้เซลชี้อยู่แบบเต็มจอภาพ
Compute - การคำนวณใหม่หรือการวาดรูปกราฟิกในเวอร์ชีตใหม่ทั้งหมด
View - การขอดูรูปกราฟิกจากไฟล์ข้อมูลแบบเต็มจอภาพ
PIC - การขอดูรูปกราฟิกจากไฟล์นามสกุล .PIC ของ 1-2-3
Metafile - การขอดูรูปกราฟิกจากไฟล์นามสกุล .CGM ที่เป็นไฟล์มาตรฐาน (Metafile)
Edit - การปรับแต่งรูปกราฟิก
Add - การเพิ่มเติมวัตถุที่อาจเป็นข้อความ เส้นตรง รูปหลายเหลี่ยม ลูกศร รูปสี่เหลี่ยม รูปวงรีหรือการเขียนอย่างอิสระเข้าในรูปกราฟิก
Text - การเพิ่มเติมข้อความเข้าในรูปกราฟิก
Line - การเพิ่มเส้นตรงเข้าในรูปกราฟิก
Polygon - การเพิ่มรูปหลายเหลี่ยมเข้าในรูปกราฟิก
Arrow - การเพิ่มเครื่องหมายลูกศรเข้าในรูปกราฟิก
Rectangle - การเพิ่มรูปสี่เหลี่ยมเข้าในรูปกราฟิก
Ellipse - การเพิ่มรูปวงรีเข้าในรูปกราฟิก
Freehand - การเขียนรูปอย่างอิสระเข้าในรูปกราฟิก
Select - การเลือกวัตถุเพื่อนำมาปรับแต่ง
One - การเลือกวัตถุเดียวหรือรูปกราฟิกที่ปรากฏในช่องหน้าต่างปรับแต่ง
All - การเลือกวัตถุทั้งหมดในช่องหน้าต่าง ปรับแต่ง (ยกเว้นรูปกราฟิกเอง)
None - การยกเลิกไม่เลือกวัตถุใด ๆ และรูปกราฟิกที่ปรากฏในช่องหน้าต่าง
More/Less - การเลือกวัตถุที่ช่องหน้าต่างปรับแต่งมากขึ้นหรือน้อยลง

รูปที่ 7 (ต่อ)

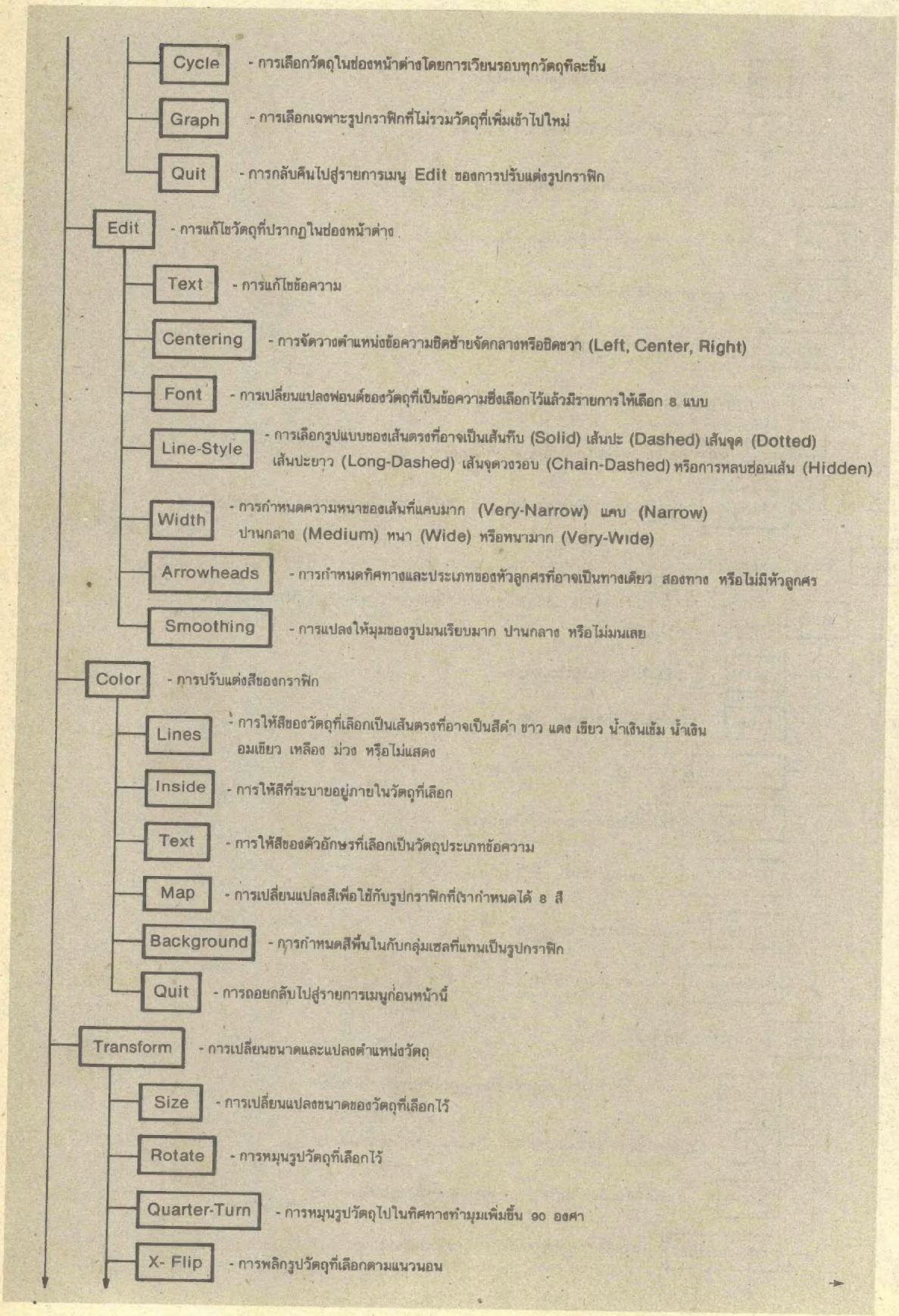
Cycle - การเลือกวัตถุในช่องหน้าต่างโดยการเวียนรอบทุกวัตถุทีละชิ้น
Graph - การเลือกเฉพาะรูปกราฟิกที่ไม่รวมวัตถุที่เพิ่มเข้าไปใหม่
Quit - การกลับคืนไปสู่รายการเมนู Edit ของการปรับแต่งรูปกราฟิก
Edit - การแก้ไขวัตถุที่ปรากฏในช่องหน้าต่าง
Text - การแก้ไขข้อความ
Centering - การจัดวางตำแหน่งข้อความชิดซ้ายจัดกลางหรือชิดขวา (Left, Center, Right)
Font - การเปลี่ยนแปลงฟอนต์ของวัตถุที่เป็นข้อความซึ่งเลือกไว้แล้วมีรายการให้เลือก 8 แบบ
Line-Style - การเลือกรูปแบบของเส้นตรงที่อาจเป็นเส้นทึบ (Solid) เส้นประ (Dashed) เส้นจุด (Dotted) เส้นประยาว (Long-Dashed) เส้นจุดวงรอบ (Chain-Dashed) หรือการหลบซ่อนเส้น (Hidden)
Width - การกำหนดความหนาของเส้นที่แคบมาก (Very-Narrow) แคบ (Narrow) ปานกลาง (Medium) หนา (Wide) หรือหนามาก (Very-Wide)
Arrowheads - การกำหนดทิศทางและประเภทของหัวลูกศรที่อาจเป็นทางเดียว สองทาง หรือไม่มีหัวลูกศร
Smoothing - การแปลงให้มุมของรูปมนเรียบมาก ปานกลาง หรือไม่มนเลย
Color - การปรับแต่งสีของกราฟิก
Lines - การให้สีของวัตถุที่เลือกเป็นเส้นตรงที่อาจเป็นสีดำ ขาว แดง เขียว น้ำเงินเข้ม น้ำเงินอมเขียว เหลือง ม่วง หรือไม่แสดง
Inside - การให้สีที่ระบายอยู่ภายในวัตถุที่เลือก
Text - การให้สีของตัวอักษรที่เลือกเป็นวัตถุประเภทข้อความ
Map - การเปลี่ยนแปลงสีเพื่อใช้กับรูปกราฟิกที่เรากำหนดได้ 8 สี
Background - การกำหนดสีพื้นในกับกลุ่มเซลที่แทนเป็นรูปกราฟิก
Quit - การถอยกลับไปสู่รายการเมนูก่อนหน้านี้
Transform - การเปลี่ยนขนาดและแปลงตำแหน่งวัตถุ
Size - การเปลี่ยนแปลงขนาดของวัตถุที่เลือกไว้
Rotate - การหมุนรูปวัตถุที่เลือกไว้
Quarter-Turn - การหมุนรูปวัตถุไปในทิศทางทำมุมเพิ่มขึ้น 90 องศา
X- Flip - การพลิกรูปวัตถุที่เลือกตามแนวนอน

รูปที่ 7 (ต่อ)

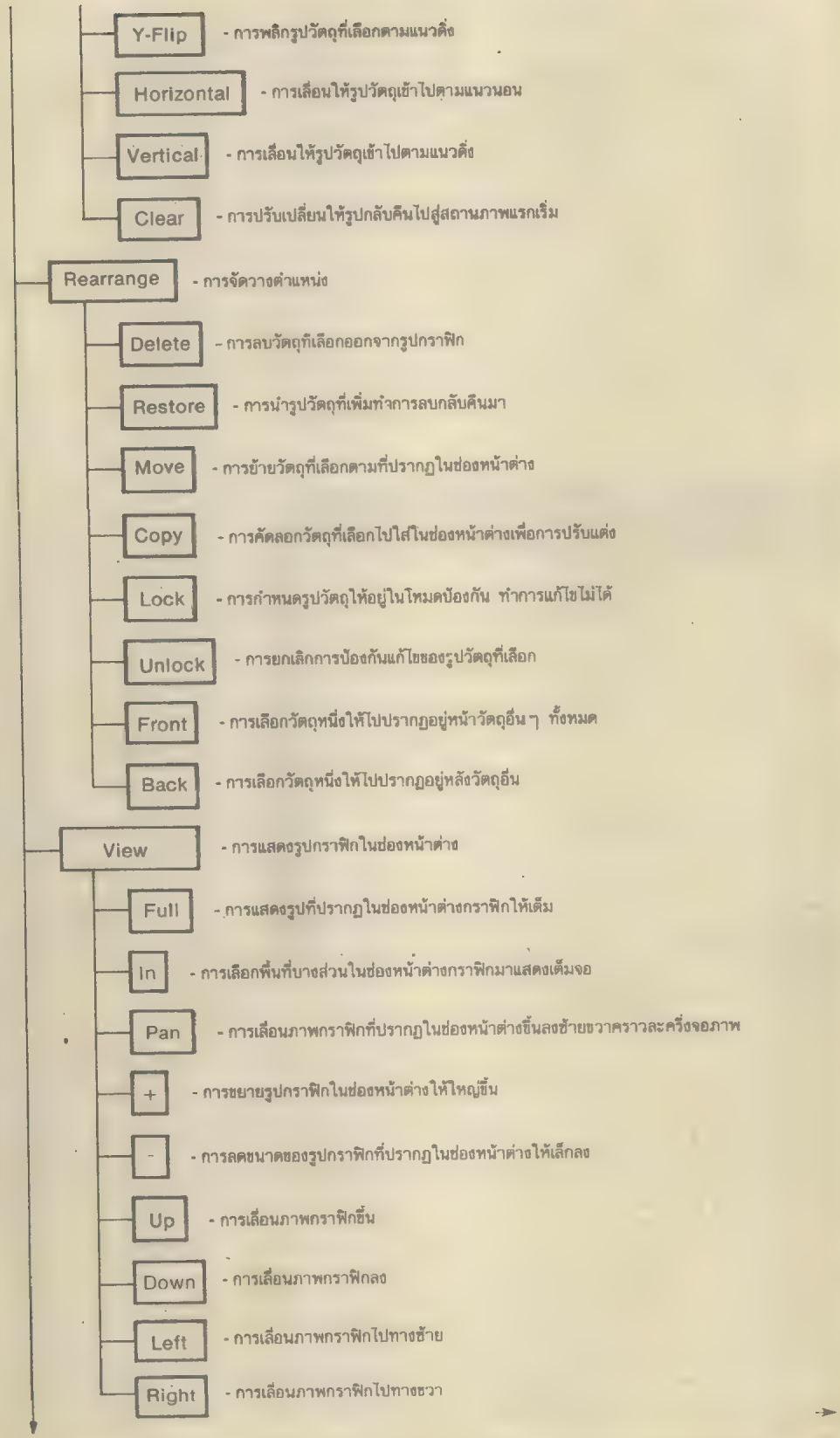
Y-Flip - การพลิกรูปวัตถุที่เลือกตามแนวดิ่ง
Horizontal - การเลื่อนให้รูปวัตถุเข้าไปตามแนวนอน
Vertical - การเลื่อนให้รูปวัตถุเข้าไปตามแนวดิ่ง
Clear - การปรับเปลี่ยนให้รูปกลับคืนไปสู่สถานภาพแรกเริ่ม
Rearrange - การจัดวางตำแหน่ง
Delete - การลบวัตถุที่เลือกออกจากรูปกราฟิก
Restore - การนำรูปวัตถุที่เพิ่มทำการลบกลับคืนมา
Move - การย้ายวัตถุที่เลือกตามที่ปรากฏในช่องหน้าต่าง
Copy - การคัดลอกวัตถุที่เลือกไปใส่ในช่องหน้าต่างเพื่อการปรับแต่ง
Lock - การกำหนดรูปวัตถุให้อยู่ในโหมดป้องกัน ทำการแก้ไขไม่ได้
Unlock - การยกเลิกการป้องกันแก้ไขของรูปวัตถุที่เลือก
Front - การเลือกวัตถุหนึ่งให้ไปปรากฏอยู่หน้าวัตถุอื่น ๆ ทั้งหมด
Back - การเลือกวัตถุหนึ่งให้ไปปรากฏอยู่หลังวัตถุอื่น
View - การแสดงรูปกราฟิกในช่องหน้าต่าง
Full - การแสดงรูปที่ปรากฏในช่องหน้าต่างกราฟิกให้เต็ม
In - การเลือกพื้นที่บางส่วนในช่องหน้าต่างกราฟิกมาแสดงเต็มจอ
Pan - การเลื่อนภาพกราฟิกที่ปรากฏในช่องหน้าต่างขึ้นลงซ้ายขวาคราวละครึ่งจอภาพ
+ - การขยายรูปกราฟิกในช่องหน้าต่างให้ใหญ่ขึ้น
- - การลดขนาดของรูปกราฟิกที่ปรากฏในช่องหน้าต่างให้เล็กลง
Up - การเลื่อนภาพกราฟิกขึ้น
Down - การเลื่อนภาพกราฟิกลง
Left - การเลื่อนภาพกราฟิกไปทางซ้าย
Right - การเลื่อนภาพกราฟิกไปทางขวา

รูปที่ 7 (ต่อ)

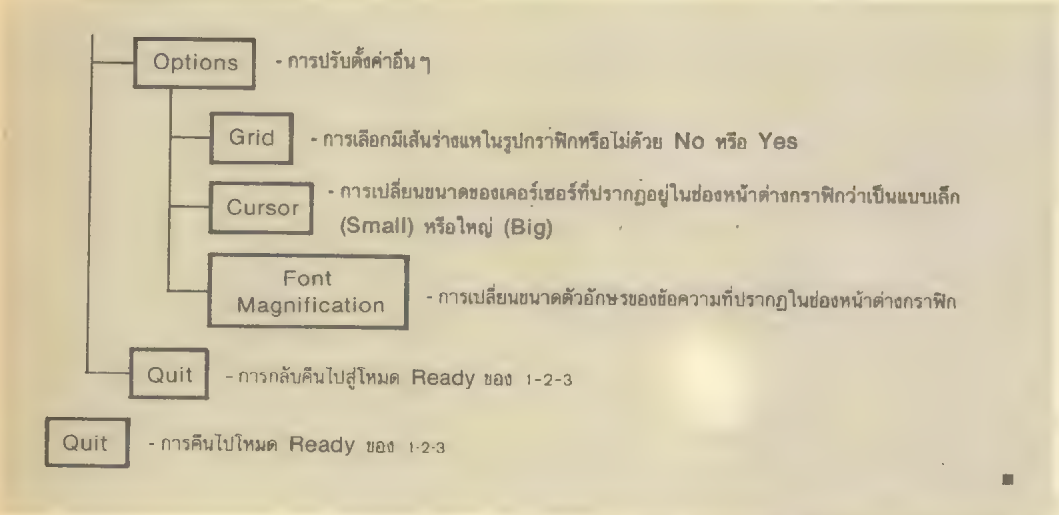

รูปที่ 7 (ต่อ)

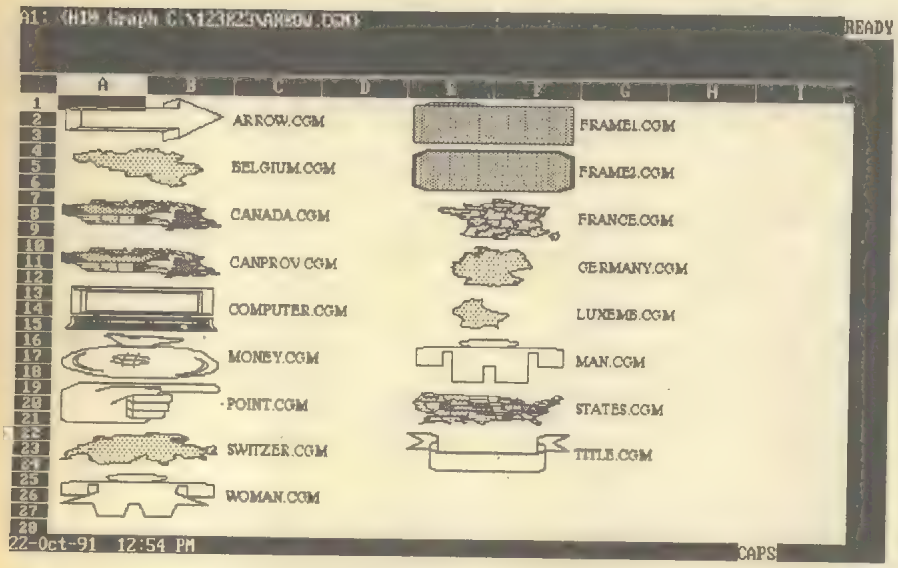

รูปที่ 8 ตัวอย่างไฟล์นามสกุล .CGM ที่มาพร้อมกับโปรกรม WYSIWYG

การสร้างรูปกราฟด้วยคำสั่ง /Graph รูปกราฟนั้นคือเป็นกราฟิกขณะนั้น และถ้าเรามีการตั้งชื่อกราฟด้วยคำสั่ง /Graph Name เราก็จะได้รูปกราฟหลายรูปพร้อมกันในหน่วยความจำ แต่รูปที่แอคตีฟจะถือเป็นกราฟิกขณะนั้น นอกจากนี้เราสามารถเซฟไฟล์กราฟิกของ 1-2-3 เพื่อให้ได้ไฟล์นามสกุล .PIC ดังนั้นคำสั่ง Add จึงเป็นคำสั่งเพื่อนำรูปกราฟปัจจุบัน รูปกราฟที่ตั้งชื่อไว้ไฟล์กราฟิกนามสกุล .PIC หรือไฟล์กราฟิกมาตรฐานนามสกุล .CGM ที่เป็น metafile มาร่วมในเวอร์กชีตร่วมกับข้อมูล โดยการระบุขนาดกลุ่มเซลเพื่อบรรจุกราฟิกนั้น รูปที่ 8 เป็นตัวอย่างไฟล์นามสกุล .CGM ที่มาพร้อมกับโปรแกรม WYSIWYG GRAPH

คำสั่ง : GRAPH REMOVE จะใช้เพื่อการถอนหรือล้างรูปกราฟิกออกจากเวอร์กชีตและคำสั่ง : GRAPH GOTO จะใช้เพื่อให้เราสามารถกระโดดไปยังรูปกราฟิกต่าง ๆ ที่อยู่ภายในเวอร์กชีตได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องเสียเวลาใช้ปุ่มลูกศรเลื่อนตัวชี้เซลไปเรื่อย ๆ

คำสั่ง : GRAPH SETTINGS จัดเป็นคำสั่งสำคัญให้เราปรับกำหนดการแสดงรูปกราฟิกในเวอร์กชีตด้วยการแทนรูปกราฟิกเดิมด้วยรูปกราฟิกใหม่ที่มาจากกราฟปัจจุบันหรือกราฟที่ตั้งชื่อแล้วของ 1-2-3 หรือนำมาจากไฟล์ .PIC หรือไฟล์ .CGM รูปกราฟิกเดิมที่มีอยู่แล้ว เราอาจปรับเปลี่ยนขนาดด้วยการกำหนดขนาดกลุ่มเซลใหม่ด้วยคำสั่ง : GRAPH SETTINGS RANGE

นอกจากนี้คำสั่ง : GRAPH SETTINGS จะใช้ในการควบคุมวิธีการแสดงรูปกราฟิกบนเวอร์กชีต คือเราสามารถควบคุมให้รูปกราฟิกที่เกิดจากกราฟิกปัจจุบันหรือกราฟิกที่มาจากการตั้งชื่อของ 1-2-3 มีการปรับภาพตามค่าข้อมูลในเวอร์กชีตที่เปลี่ยนแปลงอย่างอัตโนมัติทันที ในการแสดงรูปกราฟิกบนจอภาพเราอาจต้องเสียเวลารอการวาดภาพอย่างละเอียดนานเกินไป

เราสามารถควบคุมให้แสดงรูปกราฟิกหรือไม่ก็ได้และการกำหนดรูปกราฟิกซ้อนทับกับข้อมูลที่อยู่ในพื้นที่หรือกลุ่มเซลเดียวกัน เรายังสามารถควบคุมให้แสดงทั้งกราฟและข้อมูลหรือมีการแสดงเฉพาะรูปกราฟิกที่เกิดการปิดทับข้อมูล รูปที่ 9 เป็นตัวอย่างใช้คำสั่ง : GRAPH SETTING ให้แสดงเฉพาะรูปกราฟหรือไม่ (Display) และมีการซ้อนทับข้อมูลในเซลหรือไม่ (Opaque) (เปรียบเทียบกับรูปที่ 8 ที่แสดงกราฟิกเต็ม)

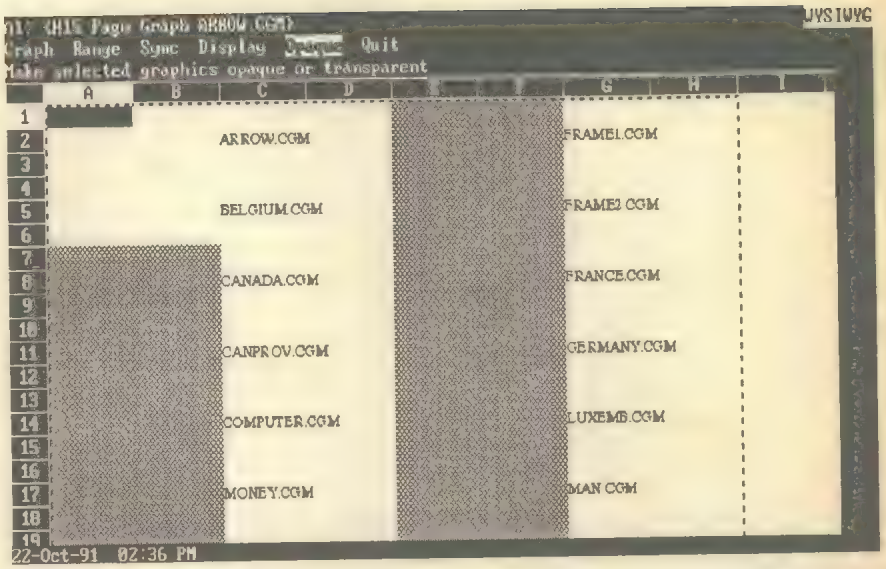

รูปที่ 9 รูปกราฟิกทุกรูปมีการปรับไม่ต้องแสดงรูป (Display No) และมีเพียงรูป ARROW และ BELGIUM ไม่ต้องปิดทับข้อมูลเซล (Opaque No) รูปอื่น ๆ มีการปิดทับข้อมูลเซลจึงแสดงด้วยการระบาย (Opaque Yes)

รูปกราฟิกที่แสดงบนเวอร์กชีตสามารถเคลื่อนไปบริเวณอื่นด้วยคำสั่งย่อย Move สามารถดูกราฟิกเต็มจอภาพด้วยคำสั่งย่อย ZOOM ให้มีการวาดรูปกราฟิกใหม่ด้วยคำสั่งย่อย COMPUTE และได้ดูรูปกราฟิกจากไฟล์กราฟิกที่เป็น .PIC หรือ .CGM ด้วยคำสั่งย่อย VIEW

จุดเด่นของโปรแกรม WYSIWYG ที่ดีกว่าโปรแกรม ALLWAYS มากที่สุด จะอยู่ที่คำสั่ง : GRAPH EDIT ซึ่งเป็นการใช้งานในลักษณะคล้ายคลึงกับโปรแกรมด้านนำเสนอรูปกราฟิก เช่น HARVARD GRAPHICS หรือเราสามารถเพิ่มขยายข้อความ เส้นตรงรูปหลายเหลี่ยม ลูกศร สี่เหลี่ยม รูปวงรี และรูปเขียนอิสระเข้าเสริมในรูปกราฟิกเป็นลักษณะวัตถุเป็นชิ้น ๆ ไป (ด้วยคำสั่งย่อย Add) ดังนั้นในการดัดแปลงเข้าไปส่วนใดก็จะต้องมีการเลือกจัดการกับวัตถุชิ้นใดเสียก่อนด้วยคำสั่งย่อย Select โดยการเลือกวัตถุนี้จะกระทำอยู่ในกรอบช่องหน้าต่างของกราฟิก

เมื่อมีการเลือกวัตถุได้แล้ว เราก็สามารถแก้ไขวัตถุนั้นด้วยการเปลี่ยนแปลงข้อความ การจัดตำแหน่ง การใช้ฟอนต์ ขนาดและรูปแบบเส้น การกำหนดทิศทางลูกศร และการปรับมุมของรูปสี่เหลี่ยม ด้วยชุดคำสั่ง : GRAPH EDIT EDIT ซึ่งทั้งนี้จะขึ้นกับลักษณะของวัตถุนั้นด้วยว่าเกี่ยวหรือสัมพันธ์กับคำสั่งย่อยนั้น ๆ หรือไม่ นอกจากนี้เรายังสามารถเลือกกำหนดสีของกราฟิกทั้งในส่วนสีตัวอักษร สีพื้น สีเส้น และสีของการระบายภายในวัตถุด้วยคำสั่ง : GRAPH EDIT COLOR

วัตถุต่าง ๆ ที่เลือกไว้แล้วสามารถเปลี่ยนขนาดและแปลงรูปแบบใหม่ด้วยคำสั่ง : GRAPH EDIT TRANSFORM โดยเราอาจเปลี่ยนขนาด (Size) หมุนวัตถุ (Rotate, Quarter-Turn) การพลิกรูปวัตถุ (X-Filp, Y-Filp) และการเลื่อนวัตถุให้ไปในทางหนึ่ง (Horizontal, Vertical) เราสามารถจัดการและวางตำแหน่งวัตถุใหม่ด้วยคำสั่ง : GRAPH EDIT REARRANGE ซึ่งจะเป็นการลบวัตถุและเรียกคืนมาใหม่ การย้ายและคัดลอกวัตถุ การป้องกันวัตถุไม่ให้แก้ไขและการเลือกวัตถุไปอยู่หน้าหรือถูกซ้อนทับด้วยวัตถุอื่น

รูปกราฟิกที่ทำการแก้ไขจะปรากฏในช่องหน้าต่างแบบเดิม แต่ในบางครั้งเราต้องการดูภาพที่ใหญ่ขึ้น เราอาจทำการขยายหรือลดขนาดรูปกราฟิก ด้วยคำสั่ง : GRAPH EDIT VIEW โดยรูปกราฟิกนั้นสามารถเลื่อนภาพขึ้นลงไปซ้ายขวาได้อย่างสะดวก นอกจากนี้เรายังสามารถควบคุมให้มีเส้นร่างแห (Grid) ปรากฏในรูปกราฟิกหรือไม่ ปรับเปลี่ยนขนาดเคอร์เซอร์ที่ปรากฏในรูปและการเปลี่ยนขนาดตัวอักษร

ชุดคำสั่ง PRINT

รายละเอียดคำอธิบายคำสั่งต่าง ๆ ของชุดคำสั่ง PRINT ได้แสดงไว้ในรูปที่ 10 โดยมีการรวมชุดคำสั่ง Layout ที่เคยเป็นรายการหลักของโปรแกรม ALLWAYS มาปรากฏภายใต้ชุดคำสั่ง PRINT นี้ ในการนำรูปกราฟิกและ

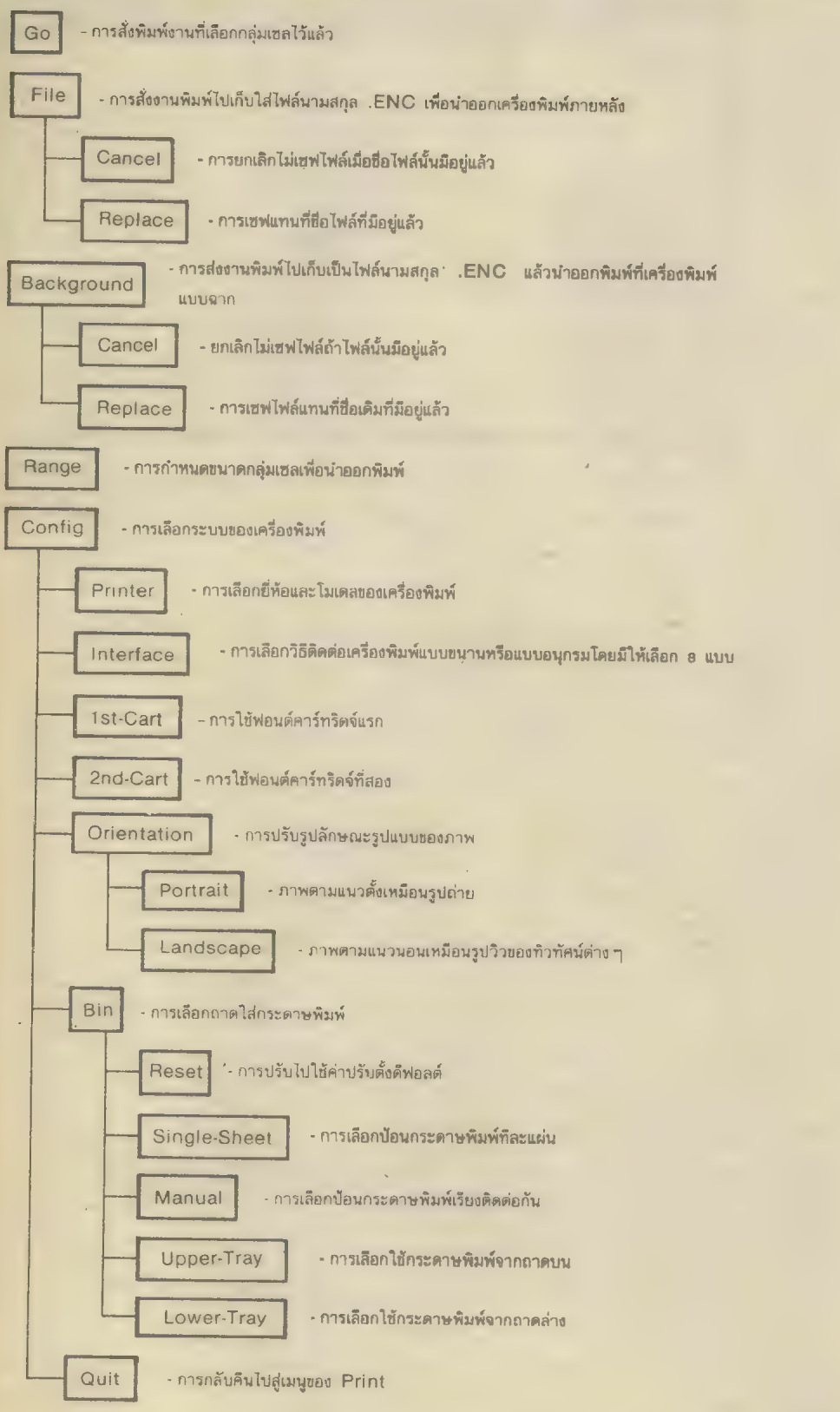

รูปที่ 10 รายการเมนูของคำสั่ง Print

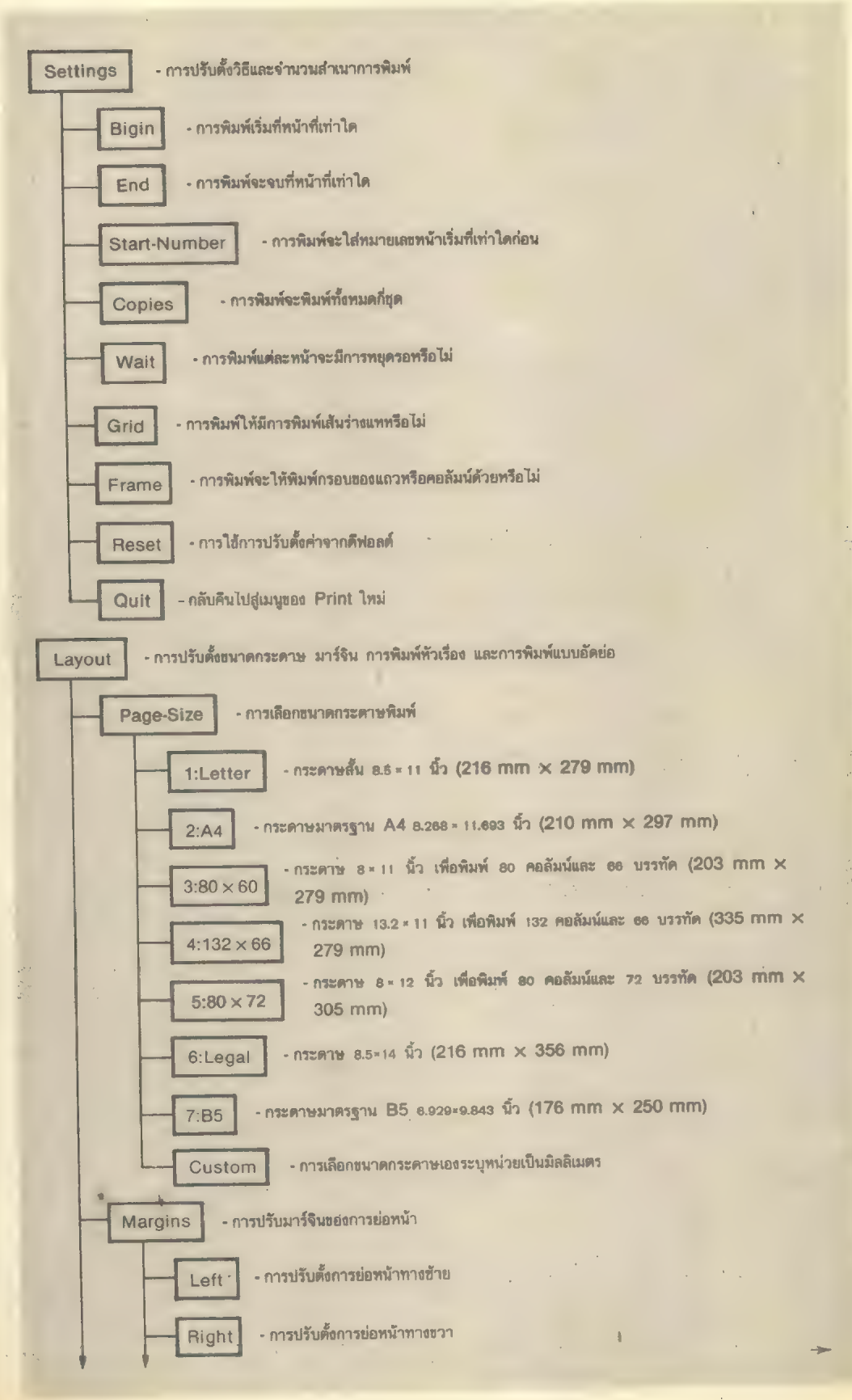
Settings - การปรับตั้งวิธีและจำนวนสำเนาการพิมพ์
Bigin - การพิมพ์เริ่มที่หน้าที่เท่าใด
End - การพิมพ์จะจบที่หน้าที่เท่าใด
Start-Number - การพิมพ์จะใส่หมายเลขหน้าเริ่มที่เท่าใดก่อน
Copies - การพิมพ์จะพิมพ์ทั้งหมดกี่ชุด
Wait - การพิมพ์แต่ละหน้าจะมีการหยุดรอหรือไม่
Grid - การพิมพ์ให้มีการพิมพ์เส้นร่างแหหรือไม่
Frame - การพิมพ์จะให้พิมพ์กรอบของแถวหรือคอลัมน์ด้วยหรือไม่
Reset - การใช้การปรับตั้งค่าจากดีฟอลต์
Quit - กลับคืนไปสู่เมนูของ Print ใหม่
Layout - การปรับตั้งขนาดกระดาษ มาร์จิน การพิมพ์หัวเรื่อง และการพิมพ์แบบอัดย่อ
Page-Size - การเลือกขนาดกระดาษพิมพ์
1:Letter - กระดาษสั้น 8.5 × 11 นิ้ว (216 mm × 279 mm)
2:A4 - กระดาษมาตรฐาน A4 8.268 × 11.693 นิ้ว (210 mm × 297 mm)
3:80 × 60 - กระดาษ 8 × 11 นิ้ว เพื่อพิมพ์ 80 คอลัมน์และ 66 บรรทัด (203 mm × 279 mm)
4:132 × 66 - กระดาษ 13.2 × 11 นิ้ว เพื่อพิมพ์ 132 คอลัมน์และ 66 บรรทัด (335 mm × 279 mm)
5:80 × 72 - กระดาษ 8 × 12 นิ้ว เพื่อพิมพ์ 80 คอลัมน์และ 72 บรรทัด (203 mm × 305 mm)
6:Legal - กระดาษ 8.5×14 นิ้ว (216 mm × 356 mm)
7:B5 - กระดาษมาตรฐาน B5 6.929×9.843 นิ้ว (176 mm × 250 mm)
Custom - การเลือกขนาดกระดาษเองระบุหน่วยเป็นมิลลิเมตร
Margins - การปรับมาร์จินของการย่อหน้า
Left - การปรับตั้งการย่อหน้าทางซ้าย
Right - การปรับตั้งการย่อหน้าทางขวา

รูปที่ 10 (ต่อ)

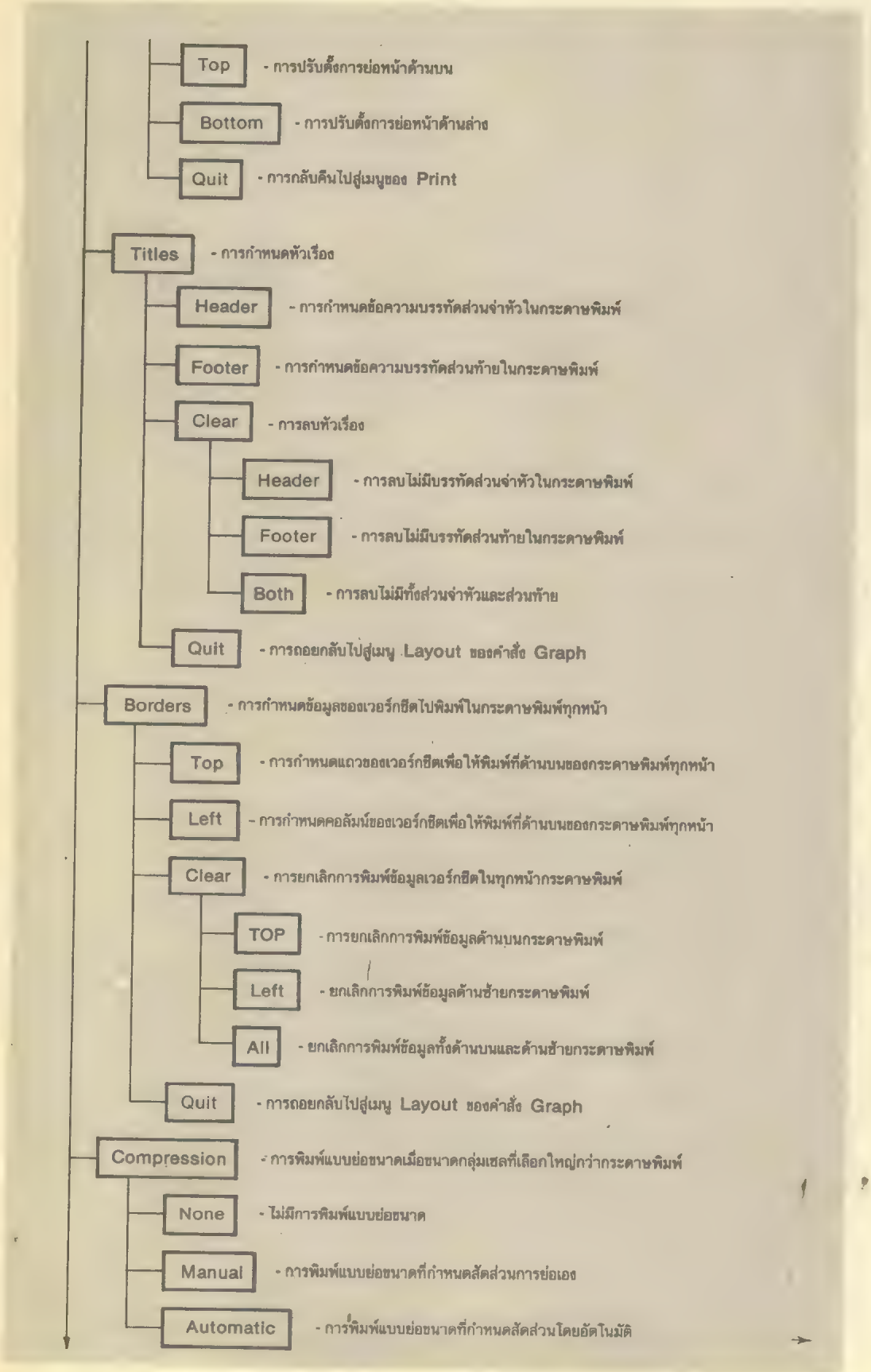
Top - การปรับตั้งการย่อหน้าด้านบน
Bottom - การปรับตั้งการย่อหน้าด้านล่าง
Quit - การกลับคืนไปสู่เมนูของ Print
Titles - การกำหนดหัวเรื่อง
Header - การกำหนดข้อความบรรทัดส่วนจ่าหัวในกระดาษพิมพ์
Footer - การกำหนดข้อความบรรทัดส่วนท้ายในกระดาษพิมพ์
Clear - การลบหัวเรื่อง
Header - การลบไม่มีบรรทัดส่วนจ่าหัวในกระดาษพิมพ์
Footer - การลบไม่มีบรรทัดส่วนท้ายในกระดาษพิมพ์
Both - การลบไม่มีทั้งส่วนจ่าหัวและส่วนท้าย
Quit - การถอยกลับไปสู่เมนู Layout ของคำสั่ง Graph
Borders - การกำหนดข้อมูลของเวอร์กชีตไปพิมพ์ในกระดาษพิมพ์ทุกหน้า
Top - การกำหนดแถวของเวอร์กชีตเพื่อให้พิมพ์ที่ด้านบนของกระดาษพิมพ์ทุกหน้า
Left - การกำหนดคอลัมน์ของเวอร์กชีตเพื่อให้พิมพ์ที่ด้านบนของกระดาษพิมพ์ทุกหน้า
Clear - การยกเลิกการพิมพ์ข้อมูลเวอร์กชีตในทุกหน้ากระดาษพิมพ์
TOP - การยกเลิกการพิมพ์ข้อมูลด้านบนกระดาษพิมพ์
Left - ยกเลิกการพิมพ์ข้อมูลด้านซ้ายกระดาษพิมพ์
All - ยกเลิกการพิมพ์ข้อมูลทั้งด้านบนและด้านซ้ายกระดาษพิมพ์
Quit - การถอยกลับไปสู่เมนู Layout ของคำสั่ง Graph
Compression - การพิมพ์แบบย่อขนาดเมื่อขนาดกลุ่มเซลที่เลือกใหญ่กว่ากระดาษพิมพ์
None - ไม่มีการพิมพ์แบบย่อขนาด
Manual - การพิมพ์แบบย่อขนาดที่กำหนดสัดส่วนการย่อเอง
Automatic - การพิมพ์แบบย่อขนาดที่กำหนดสัดส่วนโดยอัตโนมัติ

รูปที่ 10 (ต่อ)

รูปที่ 10 (ต่อ)

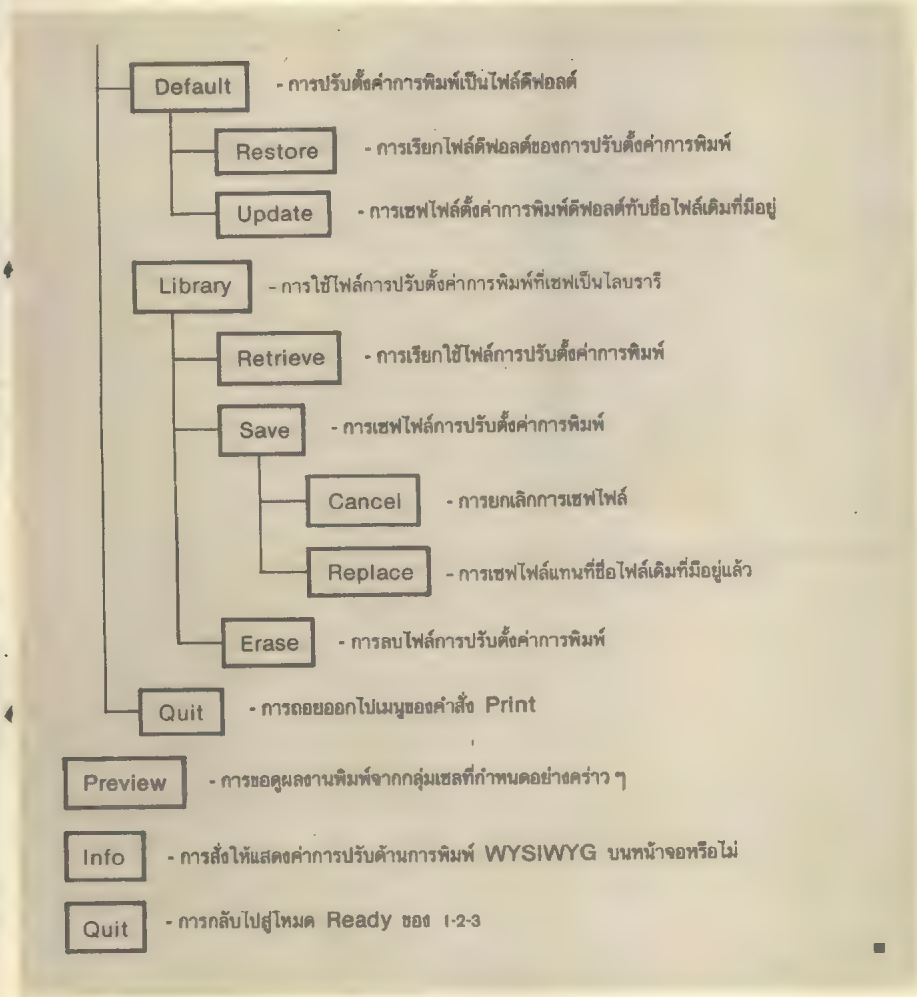

ข้อมูลเวอร์กชีตออกพิมพ์เราสามารถเลือกให้นำออกที่เครื่องพิมพ์ทันที (Go) หรือบันทึกเก็บลงในไฟล์นามสกุล .ENC เสียก่อนแล้วจึงค่อยนำมาพิมพ์ภายหลัง (File) หรือเราอาจสั่งให้มีการพิมพ์แบบหลังฉาก (Background) คือ ให้มีการบันทึกลงไฟล์นามสกุล .ENC แล้วโปรแกรมจะส่งไฟล์นี้ไปพิมพ์ออกเครื่องพิมพ์แบบหลังฉาก โดยเรายังใช้งานที่จอภาพได้ตามปกติ

ก่อนการพิมพ์ทุกครั้งเราจะต้องกำหนดขนาดของกลุ่มเซลเพื่อนำมาพิมพ์เสียก่อน (คำสั่ง Range) จากนั้นก็ต้องทำการเลือกระบบเครื่องพิมพ์ (คำสั่ง Config) ที่มีการระบุยี่ห้อและโมเดลของเครื่องพิมพ์ วิธีการติดต่อของเครื่องพิมพ์กำหนดลักษณะรูปแบบของภาพและการเลือกถาดใส่กระดาษพิมพ์ และการปรับตั้งวิธีและจำนวนชุดของงานพิมพ์ (คำสั่ง Settings) ด้วยการระบุให้เริ่มต้นพิมพ์และจบท้ายการพิมพ์ในหน้าที่เท่าใด ใส่หมายเลขหน้าที่ จำนวนชุดหรือสำเนาของงานพิมพ์ที่ต้องการและการสั่งพิมพ์เส้นร่างแหและกรอบแถวหรือคอลัมน์หรือไม่

คำสั่ง : PRINT LAYOUT เป็นส่วนที่เราจะต้องทำการกำหนดขึ้นมาก่อนนำออกพิมพ์เสมอ เพราะคำสั่งนี้จะเป็นการเลือกขนาดกระดาษพิมพ์ การย่อหน้าหรือจัดมาร์จินของกระดาษพิมพ์ การกำหนดส่วนหัวเรื่อง การกำหนดข้อมูลเวอร์กชีตที่ไปพิมพ์ในกระดาษพิมพ์ทุกหน้า และให้มีการพิมพ์แบบย่อลดขนาดเมื่อเกิดกรณีขนาดกระดาษเล็กกว่าขนาดกลุ่มของเซลที่นำออกพิมพ์ ในการปรับตั้งค่าระบบของการพิมพ์นี้เราสามารถปรับตั้งเป็นดีฟอลต์เพื่อเรียกมาใช้หรืออาจเก็บใส่ไฟล์เป็นข้อมูลหลาย ๆ ชุด เพื่อสะดวกกับการประยุกต์ใช้งานแบบต่าง ๆ

คำสั่ง : PRINT PREVIEW เป็นคำสั่งที่มีประโยชน์มากที่ช่วยให้เรามองเห็นหน้าตาเอาต์พุตที่จะออกที่เครื่องพิมพ์อย่างคร่าว ๆ ทางหน้าจอภาพ เพราะถ้าได้ผลลัพธ์ไม่ดีแล้ว เรายังสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขก่อน เมื่อเรียบร้อยสวยงามแล้วจึงค่อยนำออกพิมพ์รูปที่ 11 และ 12 เป็นตัวอย่างผลลัพธ์การ PREVIEW ที่ปรากฏที่หน้าจอของเวอร์กชีตรูปที่ 3 ซึ่งจะเป็นการแสดงงานพิมพ์ตามแนวดิ่ง (Portrait) และแนวนอน (Landscape) ตามลำดับ

รูปที่ 13 เป็นการแสดงข้อมูลของการปรับตั้งค่างานพิมพ์ WYSIWYG ซึ่งเป็นระบบที่สะดวกมาก เพราะเราสามารถมองเห็นค่าต่าง ๆ อย่างครบถ้วน กรอบแสดงข้อมูลการปรับตั้งค่านี้จะสั่งให้ปรากฏที่หน้าจอหรือไม่ ด้วยการใช้คำสั่ง : PRINT INFO ที่ทำหน้าที่เหมือนสวิตช์เปิดปิด

ชุดคำสั่ง DISPLAY

ชุดคำสั่ง DISPLAY จัดเป็นชุดคำสั่งที่ช่วยให้รูปกราฟิกและข้อมูล

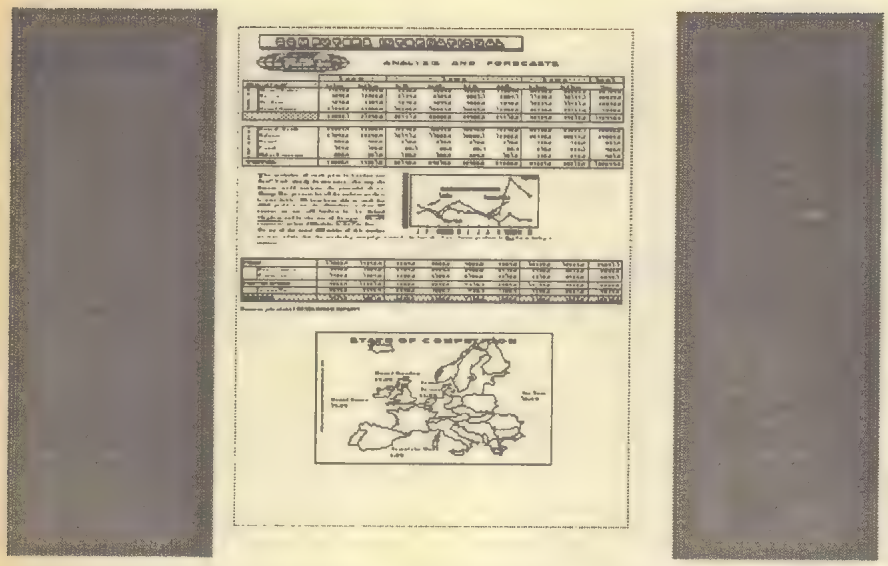

รูปที่ 11 การ PREVIEW งานพิมพ์ WYSIWYG ตามแนวดิ่ง

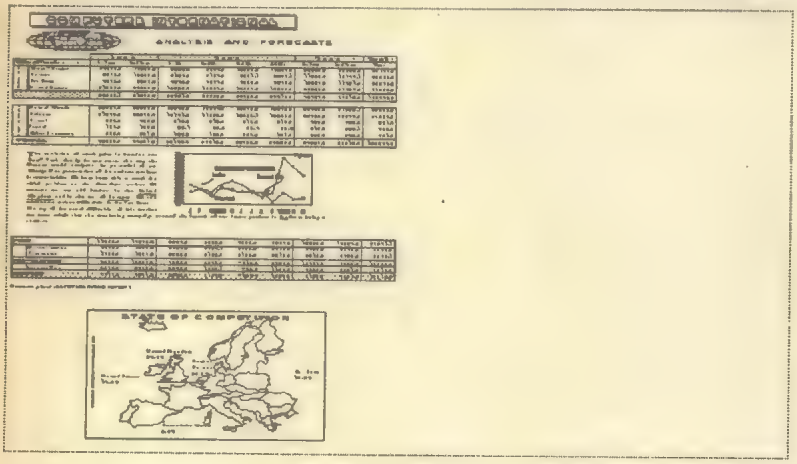

รูปที่ 12 การ PREVIEW งานพิมพ์ WYSIWYG ตามแนวนอน

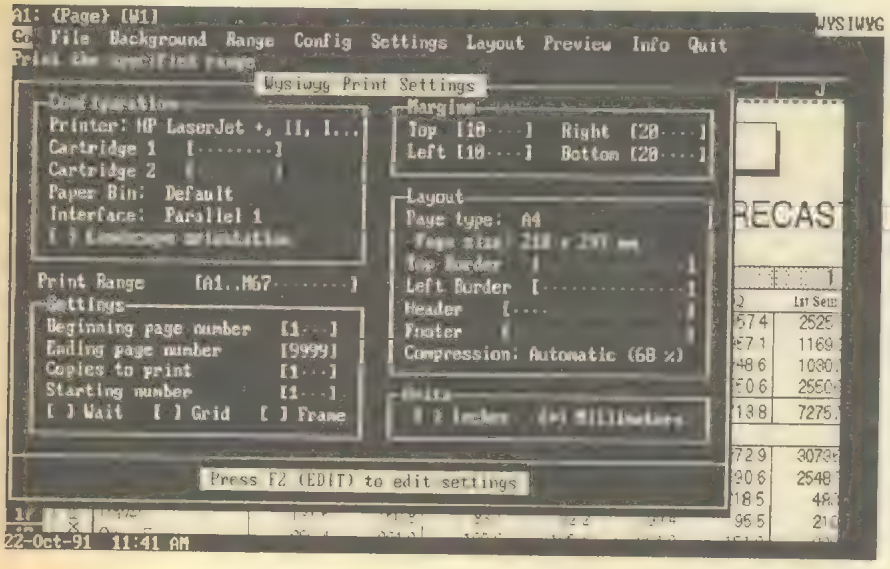

รูปที่ 13 การแสดงข้อมูลการปรับค่าของงานพิมพ์ WYSIWYG

เวอร์กชีตที่แสดงบนจอภาพแลดูสวยงาม ซึ่งอยากขอให้ผู้อ่านเข้าใจเสียก่อนว่าชุดคำสั่งนี้ไม่มีผลต่องานพิมพ์ที่เครื่องพิมพ์ แต่จะมีผลแสดงเฉพาะที่จอภาพเท่านั้น หากเราต้องการปรับเปลี่ยนงานพิมพ์ต้องไปใช้ชุดคำสั่งอื่น เช่น คำสั่ง : FORMAT เป็นต้น รูปที่ 14 เป็นรายละเอียดของชุดคำสั่ง DISPLAY ที่ประกอบด้วยคำสั่งย่อยอีกมากมาย

เราสามารถใช้ชุดคำสั่งนี้ ในการกำหนดโหมดแสดงที่จอว่าเป็นโหมดข้อความเหมือน 1-2-3 หรือโหมดกราฟิกและเลือกแสดงเวอร์กชีตเป็นสีหรือขาวดำ (คำสั่ง Mode) เราสามารถขยายหรือลดขนาดของเซลเวอร์กชีต

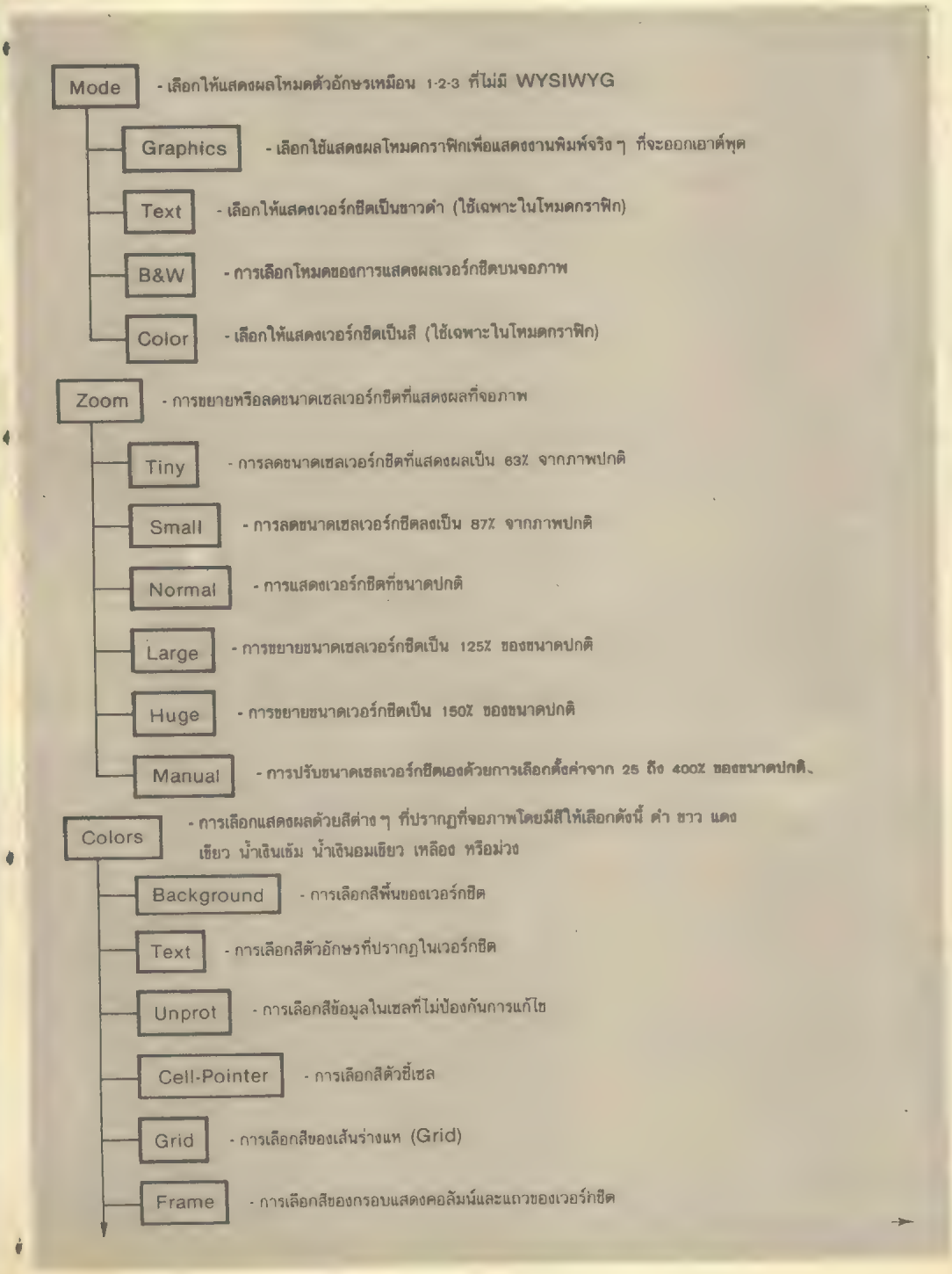

รูปที่ 14 รายการเมนูของคำสั่ง Display

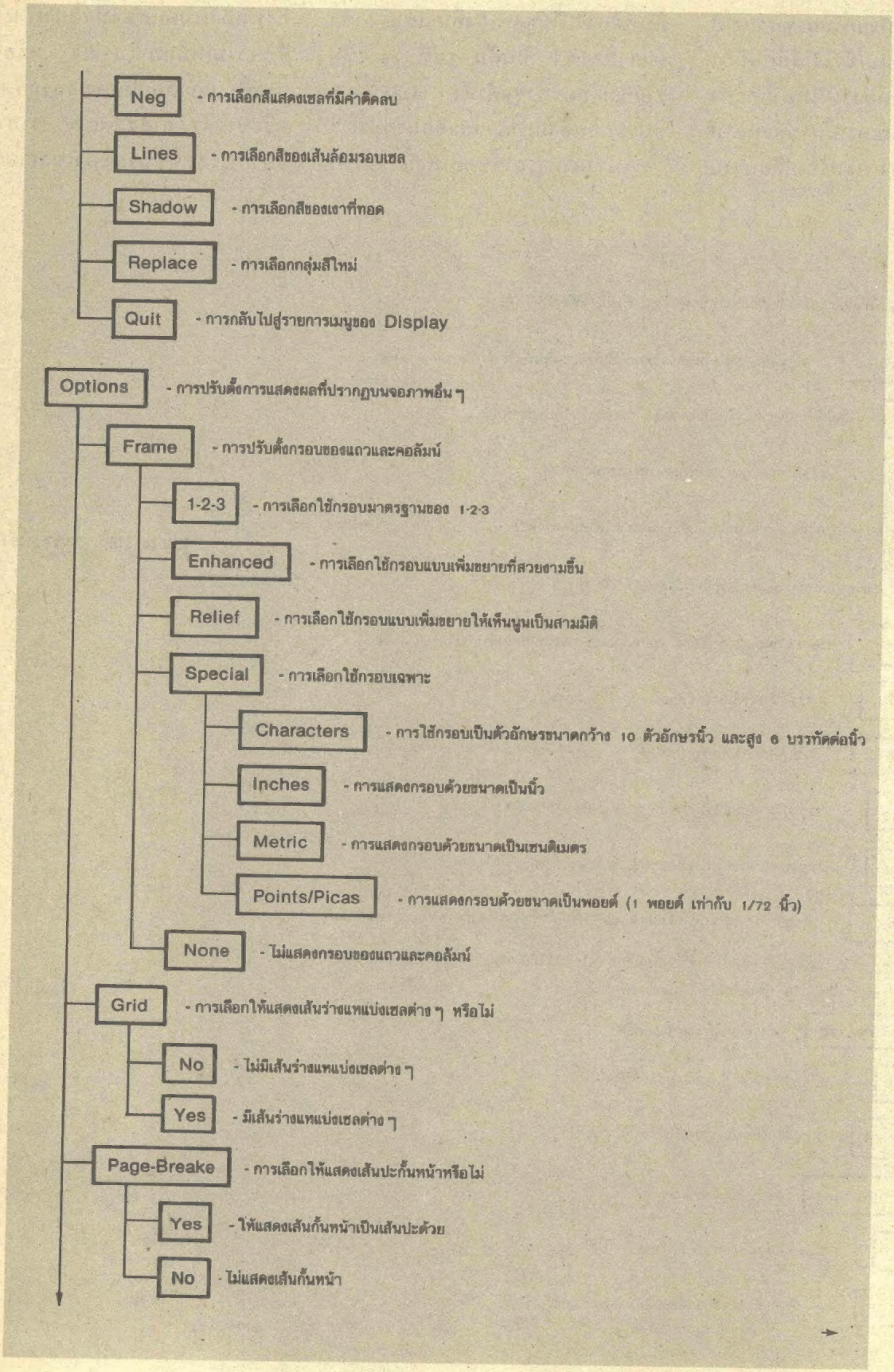
Neg - การเลือกสีแสดงเซลที่มีค่าติดลบ
Lines - การเลือกสีของเส้นล้อมรอบเซล
Shadow - การเลือกสีของเงาที่ทอด
Replace - การเลือกกลุ่มสีใหม่
Quit - การกลับไปสู่รายการเมนูของ Display
Options - การปรับตั้งการแสดงผลที่ปรากฏบนจอภาพอื่น ๆ
Frame - การปรับตั้งกรอบของแถวและคอลัมน์
1-2-3 - การเลือกใช้กรอบมาตรฐานของ 1-2-3
Enhanced - การเลือกใช้กรอบแบบเพิ่มขยายที่สวยงามขึ้น
Relief - การเลือกใช้กรอบแบบเพิ่มขยายให้เห็นนูนเป็นสามมิติ
Special - การเลือกใช้กรอบเฉพาะ
Characters - การใช้กรอบเป็นตัวอักษรขนาดกว้าง 10 ตัวอักษรนิ้ว และสูง 6 บรรทัดต่อนิ้ว
Inches - การแสดงกรอบด้วยขนาดเป็นนิ้ว
Metric - การแสดงกรอบด้วยขนาดเป็นเซนติเมตร
Points/Picas - การแสดงกรอบด้วยขนาดเป็นพอยต์ (1 พอยต์ เท่ากับ 1/72 นิ้ว)
None - ไม่แสดงกรอบของแถวและคอลัมน์
Grid - การเลือกให้แสดงเส้นร่างแหแบ่งเซลต่าง ๆ หรือไม่
No - ไม่มีเส้นร่างแหแบ่งเซลต่าง ๆ
Yes - มีเส้นร่างแหแบ่งเซลต่าง ๆ
Page-Breake - การเลือกให้แสดงเส้นปะกั้นหน้าหรือไม่
Yes - ให้แสดงเส้นกั้นหน้าเป็นเส้นปะด้วย
No - ไม่แสดงเส้นกั้นหน้า

รูปที่ 14 (ต่อ)

ปที่ 14 (ต่อ)

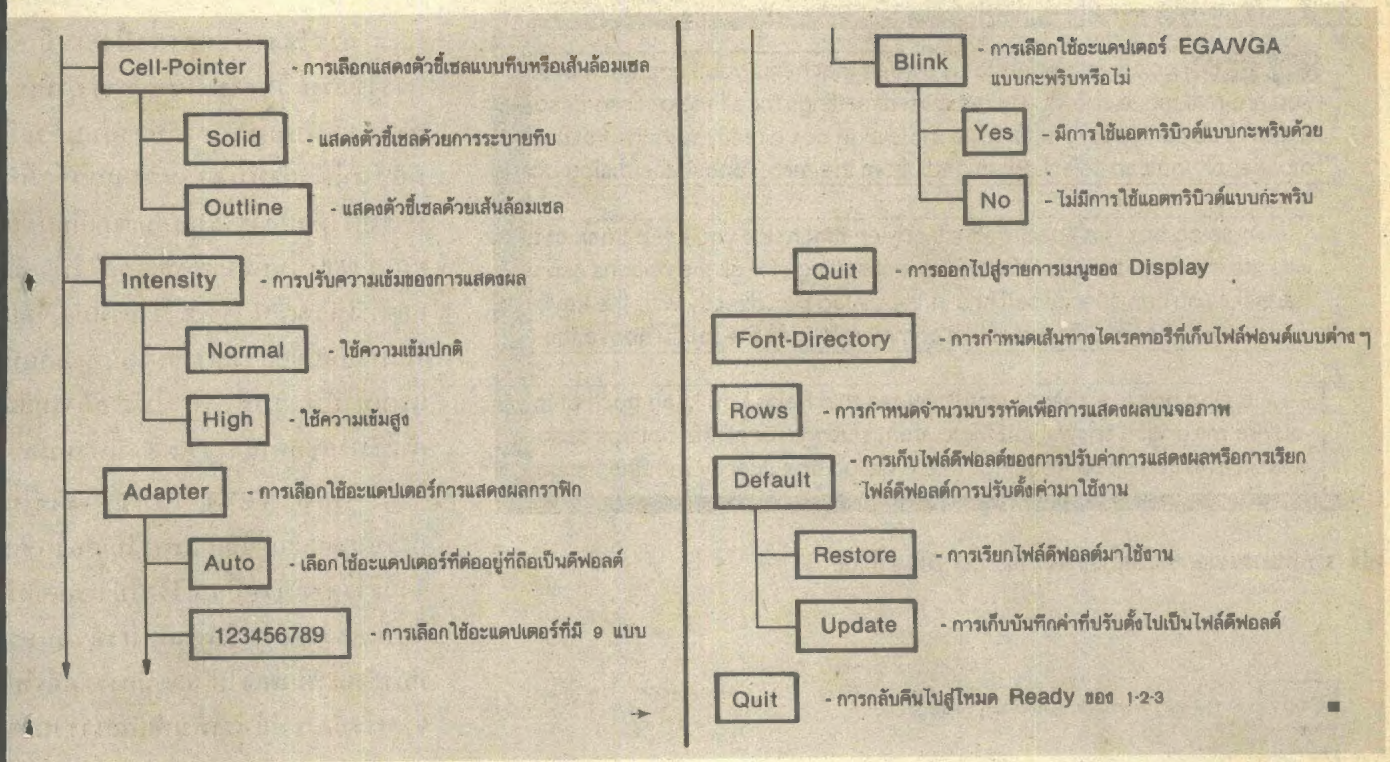

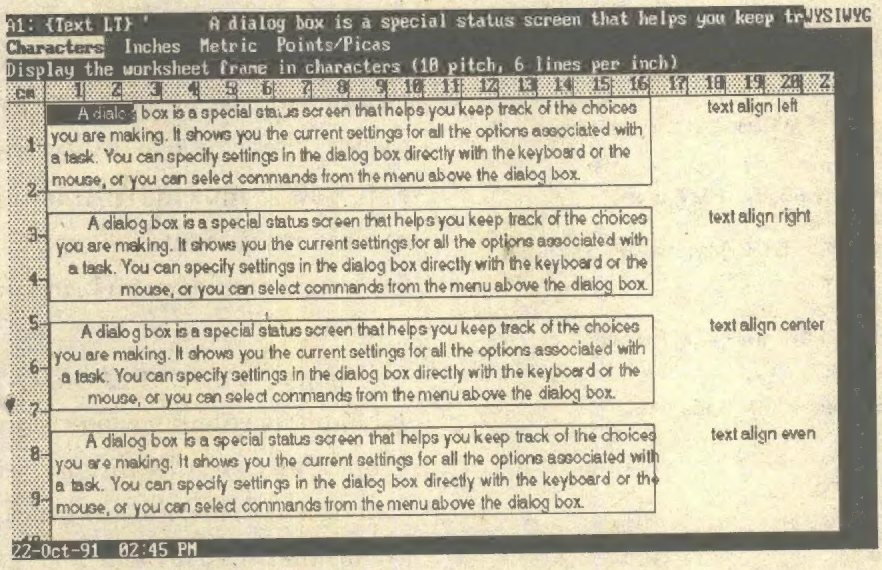

รูปที่ 15 การปรับกรอบแถวและคอลัมน์เป็น Metric และตัวอย่างการใช้งานด้านเอกสารของการปรับตำแหน่งชิดซ้าย ชิดขวา จัดกลาง หรือกระจายเต็มบรรทัด

เพื่อใช้ดูรายละเอียดได้อย่างชัดเจน (คำสั่ง Zoom) นอกจากนี้เรายังสามารถกำหนดสีกับส่วนต่าง ๆ ของเวอร์กชีต การกำหนดรอบแถวและคอลัมน์ การแสดงเส้นร่างแห การแสดงเส้นกั้นหน้า การแสดงตัวชี้เซล การปรับความเข้มของการแสดงผล การเลือกชนิดของอะแดปเตอร์กราฟิก การกำหนดเส้นทางไดเรคทอรีเพื่อเก็บฟอนต์ต่าง ๆ การกำหนดจำนวนบรรทัดเพื่อใช้แสดงผลบนจอภาพและการเก็บค่าสิ่งที่ปรับตั้งค่าไว้ในไฟล์ดีฟอลต์

รูปที่ 15 เป็นตัวอย่างของการปรับกรอบแถวและคอลัมน์ให้เป็นแบบ Metric ด้วยคำสั่ง : DISPLAY OPTIONS FRAME SPACIAL METRIC ซึ่งจะเห็นว่าเรามองไม่เห็นตัวอักษรที่บอกคอลัมน์ แต่จะเป็นตัวเลขที่ระบุเป็นหน่วยเซนติเมตรแทน รูปที่ 16 เป็นการนำเวอร์กชีตของรูปที่ 15 มาขยายขึ้นอีก 150% (คำสั่ง : DISPLAY ZOOM HUGE)

ชุดคำสั่ง Special

รายละเอียดคำอธิบายชุดคำสั่ง Special ได้แสดงในรูปที่ 17 คำสั่งชุดนี้จะเกี่ยวกับการฟอร์แมตเซลภายใน

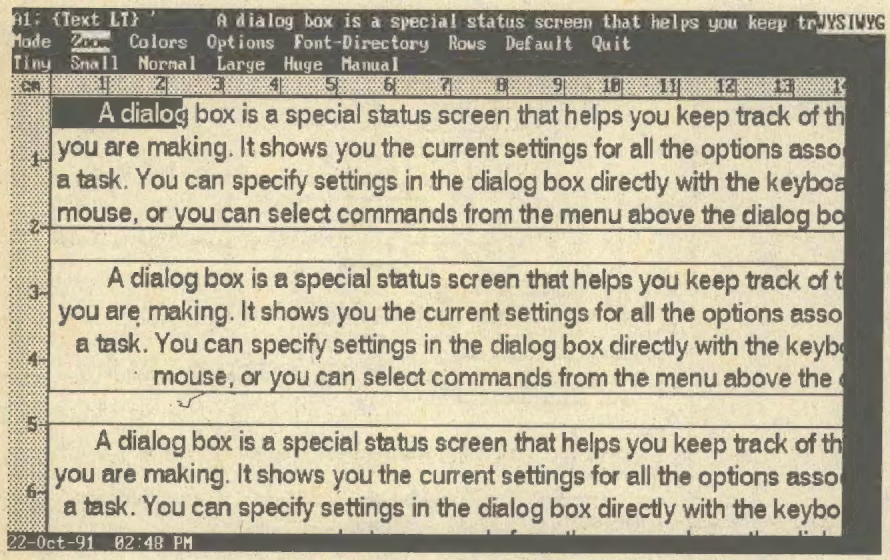

รูปที่ 16 การขยายขนาดเวอร์กชีตด้วยคำสั่ง : DISPLAY ZOOM HUGE

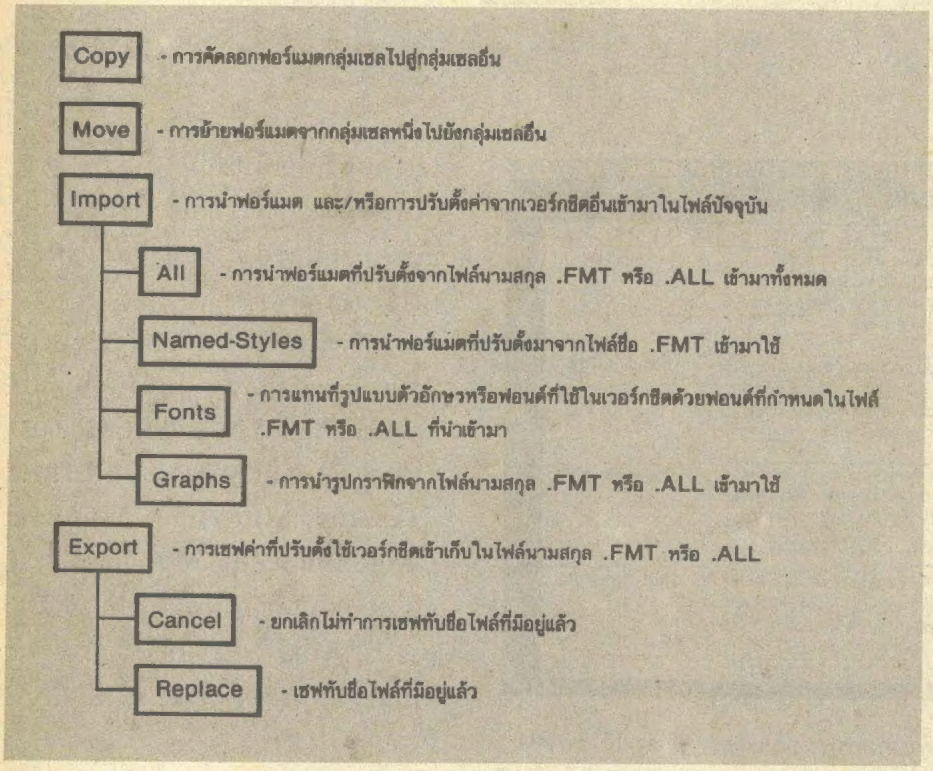

รูปที่ 17 รายการเมนูของคำสั่ง Special

WYSIWYG ซึ่งเราสามารถทำการคัดลอกหรือย้ายฟอร์แมตจากกลุ่มเซลหนึ่งไปยังกลุ่มเซลอื่น นอกจากนี้เรายังสามารถนำฟอร์แมตหรือการปรับตั้งค่าจากเวอร์กชีตอื่นเข้ามาในไฟล์ใช้งานขณะนั้น และนำฟอร์แมตใช้งานขณะนั้นไปเก็บเป็นไฟล์ฟอร์แมตนามสกุล .FMT หรือ .ALL

ชุดคำสั่ง Text

การใช้งานชุดคำสั่งนี้จะเหมือนการใช้งานเวิร์ดโปรเซสเซอร์ที่ให้เรากำหนดขนาดบรรทัดว่าประกอบด้วยกี่คอลัมน์ กำหนดจำนวนแถวว่ามีกี่บรรทัด ด้วยการระบุกลุ่มเซลเสียก่อนทุก ๆ เซล ในกลุ่มเซลที่เลือกไว้นี้จะมีแอตทริบิวต์เป็น {TEXT} ทั้งหมด โดยในการป้อนข้อความเราจะป้อนที่คอลัมน์แรกเท่านั้น รูปที่ 18 ในรายการและคำอธิบายชุดคำสั่ง TEXT นี้ทั้งหมด

คำสั่ง : TEXT EDIT จะใช้ในการป้อนและแก้ไขเอกสารในเวอร์กชีต ซึ่งวิธีใช้ต่าง ๆ เหมือนเวิร์ดโปรเซสเซอร์ คือมีเคอร์เซอร์บอกตำแหน่งตัวอักษรที่กำลังจะพิมพ์ลงไป และมีการตัดคำไปขึ้นบรรทัดใหม่ถ้าเราพิมพ์เกินกว่าขนาดบรรทัด เราสามารถจัดเอกสารให้อยู่ชิดขอบซ้าย ชิดขอบขวา จัดอยู่กลาง หรือจัดให้กระจายเต็มบรรทัด ด้วยคำสั่ง : TEXT ALIGN ตามด้วย LEFT, RIGHT, CENTER หรือ EVEN ตามลำดับ รูปที่ 15 เป็นตัวอย่างประโยคที่มีการจัดเอกสารชิดขอบซ้าย ขอบขวา จัดกลาง และแผ่กระจายเจ็มบรรทัดตามลำดับ

คำสั่ง : TEXT REFORMAT จะใช้เพื่อการจัดรูปแบบของเอกสารใหม่ หรือการจัดพารากราฟใหม่นั่นเอง รูปที่ 19 เป็นตัวอย่างการฟอร์แมตใหม่ ซึ่งการฟอร์แมตใหม่ของกรณีขนาดบรรทัดใหม่ขึ้นจะไม่มีปัญหาสั่งงานได้ทันที แต่ถ้าเป็นการฟอร์แมตให้ขนาดบรรทัดเล็กลง เราต้องสร้างสถานภาพ {TEXT} ของกลุ่มเซลที่จะตัดออกเสียก่อนด้วยคำสั่ง : TEXT CLEAR และบริเวณของขนาดบรรทัดต้องกำหนดเป็น {TEXT} เท่านั้น เราจะกำหนดแอตทริบิวต์เป็น

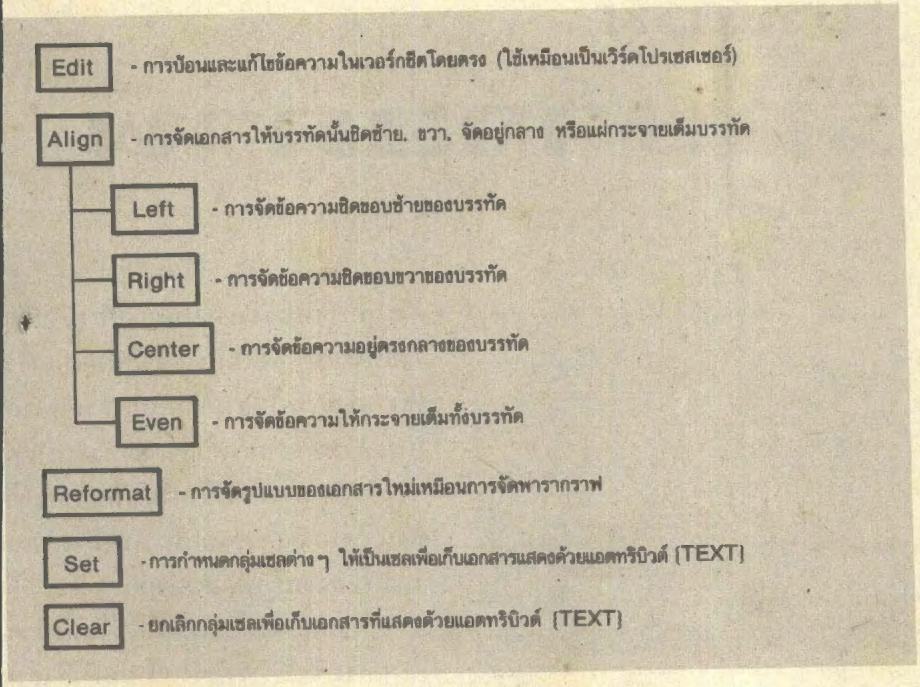

รูปที่ 18 รายการเมนูของคำสั่ง Text

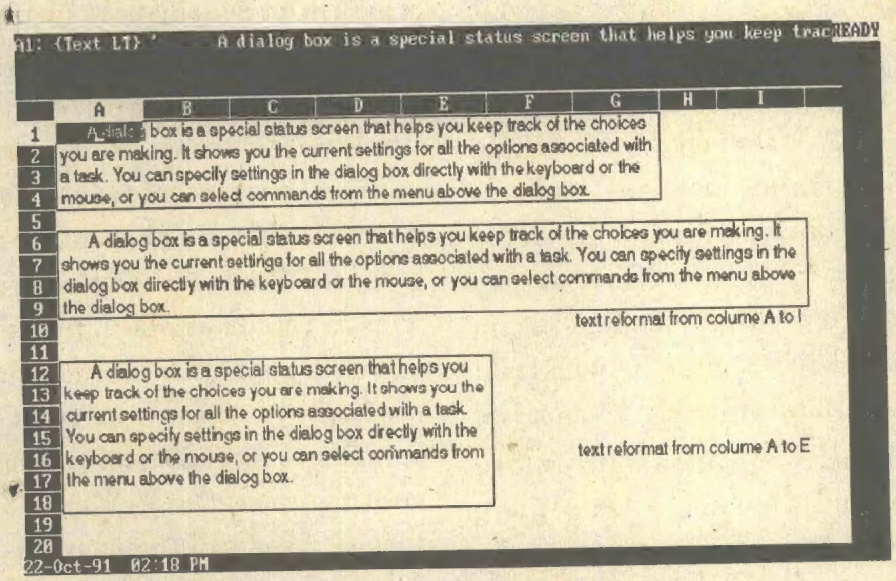

รูปที่ 19 ตัวอย่างการฟอร์แมตเอกสารใหม่ ทั้งแบบขยายขนาดบรรทัดและลดขนาดบรรทัด

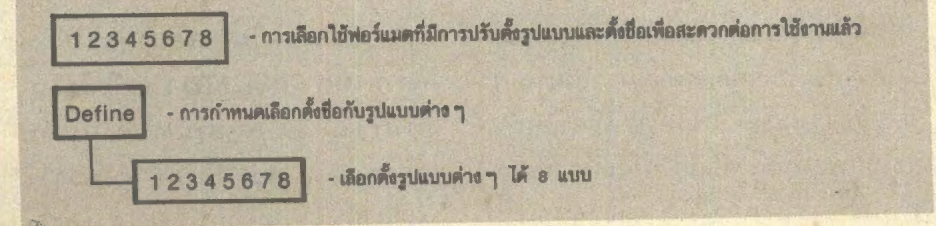

รูปที่ 20 รายการเมนูของคำสั่ง Name-Style

ข้อความหรือ {TEXT} ด้วยคำสั่ง : TEXT SET กับกลุ่มเซลต่าง ๆ ได้เสมอ

ชุดคำสั่ง Name-Style

รูปที่ 20 เป็นรายละเอียดคำสั่งและคำอธิบายของชุดคำสั่ง Name-Style ชุดคำสั่งนี้จะใช้สำหรับการกำหนดฟอร์แมตต่าง ๆ แล้วตั้งชื่อกำกับไว้ เราสามารถตั้งชื่อไว้ได้ 8 รายการ ซึ่งเราจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก เพราะเราไม่ต้องไปเรียกคำสั่ง : FORMAT ซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง เมื่อเราพอใจฟอร์แมตใดก็เซฟกำกับชื่อไฟล์ สำหรับเรียกใช้กับเซลอื่น ๆ ได้ต่อไป

สรุป

การใช้งานด้านการพิมพ์ด้วยโปรแกรม WYSIWYG จะเหมือนกับการใช้โปรแกรม ALLWAYS ที่หลาย ๆ ท่านคุ้นเคยกันแล้ว โดยชุดคำสั่งต่าง ๆ จะคล้ายคลึงกันมาก เพียงแต่ว่าโปรแกรมที่เพิ่งออกมาใหม่อย่าง WYSIWYG ควรมีคำสั่งและใช้งานได้มากกว่าเดิม

โปรแกรม WYSIWYG ได้เพิ่มเติมในเรื่องรูปกราฟิก (คำสั่ง : GRAPH) การจัดเอกสาร (คำสั่ง : TEXT) การพิมพ์ (คำสั่ง : PRINT) และอื่น ๆ เข้ามาอีกมาก ทำให้ซอฟต์แวร์ 1-2-3 รีลีส 2.3 พร้อมโปรแกรม WYSIWYG ควรมีผู้นำมาใช้งานสืบต่อไปอีกนาน หวังว่าผู้อ่านที่ยังไม่มีซอฟต์แวร์ใหม่นี้ คงจะรีบหามาใช้เร็ว ๆ นี้